

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 22 FÉVRIER 2011

Après-midi

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 22 FEBRUARI 2011

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur en voorgezeten door mevrouw Liesbeth Van der Auwera.
La séance est ouverte à 14.16 heures et présidée par Mme Liesbeth Van der Auwera.

01 Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Pensioenen en Grote Steden over
"de regularisatie van studiejaren voor zelfstandigen" (nr. 2376)

01 Question de Mme Miranda Van Eetvelde au ministre des Pensions et des Grandes villes sur "la
régularisation des années d'études pour les indépendants" (n° 2376)

01.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, graag wil ik terugkomen op de problematiek inzake de regularisatie van studiejaren met het oog op de opbouw van pensioenrechten. Indien men een regularisatie van de studiejaren in het stelsel van zelfstandigen wenst aan te vragen, moet de zelfstandige activiteit binnen de 180 dagen na het beëindigen van de studies worden aangevat. Dat kan problematische gevolgen genereren.

Indien men na beëindiging van zijn studies beslist om wegens bepaalde redenen niet meteen aan de slag te gaan, noch als werknemer, noch als zelfstandige, dan kan dat verstrekende gevolgen hebben. Een korte periode van inactiviteit aansluitend op het beëindigen van de studies die langer is dan 180 dagen, kan dan de pensioenmogelijkheden ernstig hypothekeren.

Indien na die periode van inactiviteit enkel nog op zelfstandige basis wordt gewerkt, komt de persoon in kwestie niet meer in aanmerking voor de regularisatie van de studieperiode.

Mevrouw de minister, erkent u de problematiek zoals ze geschetst wordt?

Bestaat er geen enkele mogelijkheid tot regularisatie van de studiejaren in het zelfstandigenstelsel indien niet binnen de 180 dagen na afstuderen de zelfstandige activiteit wordt gestart? Is er geen correctie mogelijk?

Acht u aanpassingen aan de reglementering ter zake wenselijk en haalbaar? Op welke manier zou u die invullen?

01.02 Minister **Sabine Laruelle**: Vooraf moet eraan worden herinnerd dat de gelijkstelling in het zelfstandig stelsel een residuair karakter heeft. Wanneer een periode in aanmerking komt voor pensioenrechten via een andere pensioenregeling, zoals die van de werknemers, komt die niet meer in aanmerking voor gelijkstelling in het stelsel van de zelfstandigen. De wetgever gaf de aanvrager een billijke periode van 180 dagen waarbinnen de persoon een zelfstandige activiteit dient aan te vatten. Het kan perfect dat de betrokkene in de tussenperiode een activiteit van andere aard heeft aangevat, al dan niet in België, en op die basis een

recht op gelijkstelling in een ander stelsel opbouwt.

Voor alle duidelijkheid wordt hieraan nog toegevoegd dat de 180 dagen geen betrekking hebben op de aanvraagtermijn. Men kan dus meerdere jaren na het einde van de studie zijn studiejaren laten regulariseren. Vanuit de dagelijkse praktijk zien de diensten die de gelijkstellingsdossiers behandelen, alvast geen dringende noodzaak voor een wetsaanpassing. Niettemin ben ik bereid de vraag voor advies voor te leggen aan het algemeen beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen.

01.03 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mevrouw de minister, het was vooral een vraag die veel voorkomt bij geneesheren, omdat een periode niet meetelt voor hun pensioen. Een aanpassing van de reglementering lijkt mij dan ook echt noodzakelijk. Het kan eigenlijk niet dat het pensioen op dergelijke wijze wordt gehypothekeerd.

Ik ben u dankbaar voor het antwoord. Het is verhelderend.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Samengevoegde vragen van

- de heer Karel Uyttersprot aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de ondernemingsloketten" (nr. 2643)

- de heer Karel Uyttersprot aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de inschrijvingen bij ondernemingsloketten" (nr. 2644)

- de heer Peter Logghe aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de evaluatie van ondernemingsloketten" (nr. 2689)

02 Questions jointes de

- M. Karel Uyttersprot à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "les guichets d'entreprises" (n° 2643)

- M. Karel Uyttersprot à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "les inscriptions auprès des guichets d'entreprises" (n° 2644)

- M. Peter Logghe à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "l'évaluation des guichets d'entreprises" (n° 2689)

02.01 Karel Uyttersprot (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in 2000 werd het handelsregister geprivatiseerd. Vroeger behoorde het handelsregister tot de rechtbanken van koophandel, maar in 2000 werden die taken toevertrouwd aan de erkende ondernemingsloketten. Daarvoor moesten de instanties die erkend wilden worden als ondernemingsloket – doorgaans sociale secretariaten of werkgeversorganisaties – een erkenningdossier indienen.

Zijn de erkenningcriteria sinds 2000 – we zijn 11 jaar verder – ongewijzigd gebleven?

Is het aantal erkende ondernemingsloketten toegenomen of afgenomen? Niet elk ondernemingsloket is immers even succesvol aangezien er toch wel een zwaar kostenplaatje aan vast hangt.

Welke ondernemingsloketten zijn op dit ogenblik erkend?

Is er een evaluatie gemaakt over de werking van die ondernemingsloketten versus het vroegere handelsregister?

Is de beoogde administratieve vereenvoudiging gerealiseerd die men toch voor ogen had? Het aantal formaliteiten zoals onder meer een vestigingsattest, een erkenning, beroepsbekwaamheid dat men moet voorleggen, is immers ongewijzigd gebleven.

Mevrouw de minister, ik stel deze vraag omdat ook vanuit de praktijk heel wat problemen ontstaan, zeker wanneer het gaat over erkenning van buitenlandse attesten. Ik geef het voorbeeld van een Chinees die in Japan gewoond heeft, in Frankrijk een restaurant uitgebaat heeft en dan hierheen komt en op basis daarvan een erkenning vraagt.

Dat was mijn eerste vraag over de structuur, de erkenning van de ondernemingsloketten en het aantal ondernemingsloketten.

Mijn tweede vraag gaat eveneens over de ondernemingsloketten.

Ondernemingsloketten hebben onder meer volgende taken: de inschrijving van starters, eenmanszaken, vennootschappen, maar ook wijzigingen en schrappingen. Zij staan in voor het verzamelen van de nodige informatie en vergunningen voor een starter, iemand die een zaak wil starten, en doen op die basis een inschrijving.

Bij de evolutie van bedrijven is niet alleen de inschrijving van belang, ook faillissementen zijn belangrijk en iets dat wij dikwijls vergeten, namelijk de uitschrijvingen, de schrappingen.

Zijn er reeds gegevens bekend? Wij kennen wel de gegevens van Graydon. Verzamelt u ook de gegevens van de ondernemingsloketten zelf? Zijn er gegevens bekend van het aantal inschrijvingen en de evolutie van de laatste jaren?

Bestaan er ook gegevens over het aantal schrappingen? Als men de nataliteit, de geboorte van ondernemingen wilt nagaan op jaarbasis, moet men rekening houden met enerzijds de inschrijvingen en anderzijds de faillissementen, maar ook de vele schrappingen.

02.02 Peter Logghe (VB): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal de omkadering van collega Uyttersprot niet meer herhalen en mij beperken tot de vraagstelling. Een aantal vragen is min of meer gelijklopend met die van collega Uyttersprot.

Hoeveel instanties werden erkend als ondernemingsloket? Hoe werken die ondertussen? Heeft men daar een objectieve werklasmeting laten uitvoeren? Bestaan er cijfergegevens over? Zijn er regionale verschillen van die werklasmeting?

De ondernemingsloketten bestaan al een aantal jaren. Wordt het geen tijd om daarvan een globale evaluatie uit te voeren? Kunnen wij daarover toelichting krijgen in deze commissie? Wanneer volgt er een evaluatie? Hoe ziet u die evaluatie? Brengen wij dat hier of worden er hoorzittingen georganiseerd? Hoe zouden wij dat concreet kunnen doen?

Ik zie u bevestigend knikken, dus ik veronderstel dat u inderdaad van plan bent om een evaluatie te doen en dat hier te laten gebeuren. Dat verdient aanbeveling omdat er vooral bij de medische beroepen vragen en problemen blijven bestaan omtrent de inschrijving in de ondernemingsloketten en dat het misschien nuttig is om van die mensen te horen wat daar de concrete problemen zijn.

Wat de doelstelling betreft, sluit ik mij aan bij de vragen van collega Uyttersprot. Het invoeren van de ondernemingsloketten had als centrale doelstelling een punt te creëren waar men voor alle administratie terecht kon, een globaal punt dat tijd- en kostenbesparend zou zijn. Hebt u zicht op het behalen van die twee doelstellingen? Gaat het inderdaad sneller? Wat is de kostprijs van de ondernemingsloketten?

02.03 Minister Sabine Laruelle: Mevrouw de voorzitter, in antwoord op de eerste vraag van de heer Uyttersprot wijs ik erop dat de wet van 7 december 2009 tot wijziging van de wet van 16 januari 2003 wat de taken van een éénloket betreft, de erkenningcriteria licht heeft gewijzigd.

Bedoelde wijziging is gekoppeld aan de uitbreiding van de opdracht van de ondernemingsloketten, die met toepassing van de dienstenrichtlijn sinds 29 december 2009 de rol van het éénloket op zich nemen. Er zou dus een aanpassing van de erkenningvoorwaarden moeten komen op basis van akkoorden die als gevolg van de omzetting van de dienstenrichtlijn nog met de federale entiteiten moeten worden bereikt.

In antwoord op de eerste vraag van de heer Logghe merk ik op dat de werkdruk van de negen erkende ondernemingsloketten, die de rechtsvorm van een vzw moeten hebben, momenteel via het aantal inschrijvingen in de Kruispuntbank Ondernemingen kan worden geobserveerd. Ik bezorg u een tabel met cijfers aangaande het aantal inschrijvingen, wijzigingen en doorhalingen in de KBO.

Ten tweede, hun inkomsten, zoals ze voorkomen op hun jaarrekening en die sinds 1 januari 2010 een verplicht schema moeten volgen, zijn voor 2010 nog niet bekend. Dat is normaal.

Er zijn gewestelijke verschillen, voor zover sommige ondernemingsloketten om historische redenen en gelet

op de aard van de stichtende leden meer in het ene gewest dan in de andere gewesten actief zijn. Alle ondernemingsloketten zijn in de drie gewesten actief, uitgezonderd de vzw UCM Ondernemingsloket, die haar werking tot Wallonië en Brussel beperkt.

In antwoord op de tweede en derde vraag van de heer Uyttersprot deel ik mede dat op 1 juli 2003 er tien erkende ondernemingsloketten waren. Dat maakt 235 bureaus. Een daarvan, met name de Kamer voor Handel en Nijverheid heeft haar activiteiten stopgezet. Er blijven dus nog negen ondernemingsloketten, met 205 bureaus, over. Dat zijn Acerta, Eunomia, Formalis, Partena, Go-Start, UCM Ondernemingsloket, Xerius, dat in 2003 als DIZ is opgericht, en Zenito, dat in 2003 als kmo direct is opgericht.

In antwoord op de vierde vraag van de heer Uyttersprot en de tweede vraag van de heer Logghe meld ik dat sinds hun oprichting de werking en de opdrachten van de ondernemingsloketten zijn geëvolueerd. Kwaliteitscontroles en evaluaties van de ondernemingsloketten worden voortdurend door de FOD Economie uitgevoerd. Het spreekt voor zich dat over de toepassing van de wetgeving wordt gewaakt.

Financiële audits werden echter gerealiseerd door een extern bedrijfsrevisorenkantoor in 2005 en 2007, wat heeft geleid tot een revisie van de financiering en het opleggen van bouwkundige verplichtingen. De kwaliteit van de prestaties van de ondernemingsloketten is goed.

De heer Logghe kaartte problemen aan waarmee bepaalde vrije beroepen, vooral medische beroepen dan, zouden worden geconfronteerd. Ik neem aan dat hij verwijst naar de wens van bepaalde ordes om hun inschrijving in de KBO te laten afhangen van een voorafgaande controle van de bekwaamheidsvereisten voor die beroepen. In dat opzicht werd er besloten om de inschrijving te vervolledigen via een label op basis van de gegevens van de databank eHealth.

Ik heb binnen mijn gebied gezorgd voor een administratieve vereenvoudiging. Wat de reglementering betreft die onder mijn bevoegdheid valt, de ondernemingsloketten zijn volledig bevoegd voor de wetgeving inzake ondernemingsbekwaamheden, het bewijs van een basiskennis inzake bedrijfsbeheer en beroepsbekwaamheden, de machtiging voor de ambulante activiteiten, de machtiging voor kermisactiviteiten, het register van vervangende ondernemers en de afgifte van de beroepskaarten voor vreemdelingen.

Wat de uitbreiding van de opdrachten in het kader van het éénloket betreft, wordt er een samenwerkingsakkoord voorbereid met de deelstaten.

Het samenbrengen op een punt van alle mogelijke aanvragen van vergunningen is om evidente redenen kosten- en tijdbesparend voor de onderneming. De ondernemingsloketten brengen geen rechtstreekse kosten voor de Staat met zich. Zij werken via autofinanciering en worden betaald per prestatie. Zij ontvangen een vergoeding voor geleverde prestaties, voor zover zij geen rechten moeten overmaken aan de Schatkist.

Ten slotte geef ik een tabel met het aantal inschrijvingen voor de handels- en ambachtelijke ondernemingen voor de gevraagde jaren, 2006 tot 2010. In bijlage vindt u eveneens het aantal schrappingen of doorhalingen voor rechtspersonen en natuurlijke personen, per ondernemingsloket

02.04 Karel Uyttersprot (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik zie dat men van tien naar negen loketten gegaan is. U zegt dat er een verdwenen is: de Kamer van Koophandel. Welke kamer is dat? Ik ben 25 jaar gedelegeerd bestuur van de Kamer van Handel en Nijverheid, VOKA, geweest. Ik vermoed dat het over één loket gaat en dat het in het BIZ Ondernemingsloket opgenomen is. Zou dat kunnen?

02.05 Minister Sabine Laruelle: (...)

02.06 Karel Uyttersprot (N-VA): De Kamer van Brussel?

Dat is niet zo spectaculair, maar ik wou enkel de evolutie kennen.

02.07 Minister Sabine Laruelle: (...) een mail sturen (...)

Ik weet niet welke CCI, welke Kamer van Koophandel, maar ik zal het vragen. Normaal hebben alle

ondernemingsloketten verschillende bureaus. Ik denk dat het gaat over alle CCI's van Wallonië en Brussel.

02.08 Karel Uyttersprot (N-VA): Wat de autofinanciering betreft, wil ik het volgende opmerken. Een inschrijving in een ondernemingsloket kost ongeveer 75 euro. Zij kunnen maar overleven – op dit ogenblik lukt dat nog – dankzij de koppeling aan loonsecretariaten en sociale kassen.

02.09 Minister Sabine Laruelle: Dat is juist. De meerderheid van de ondernemingsloketten is ook een kas, een verzekeringskas. Wij hebben met de ondernemingsloketten en de kassen gewerkt om te zien of het mogelijk is om in de toekomst – in lopende zaken kunnen wij dat niet doen – die twee bureaus in één organisatie een eenheid te laten vormen. Het zou dus één entiteit worden, met twee doelen: een kas en een ondernemingsloket. Wij moeten bekijken of het mogelijk is om op die manier maar één boekhoudkundige te hebben. Wij hebben echter niet de tijd gehad om dat te doen.

Wij hebben twee audits gemaakt, voor de kas en voor het ondernemingsloket. Voor mij is het upgraden van de kwaliteit van de verschillende kassen en ondernemingsloketten het eerste doel. De kwaliteit van de dienst is goed. Het is nu mogelijk om dat project te bekijken. Ik ben voor transparantie van de kosten voor zelfstandigen. Een zelfstandige moet weten waarvoor hij betaalt.

Ofwel betaalt hij de beheerskosten voor een verzekeringskas ofwel betaalt hij een bepaalde bijdrage voor een inschrijving bij bijvoorbeeld in een ondernemingsloket. Als het ondernemingsloket meer werkt of meer diensten geeft, moet de zelfstandige ook weten waarvoor hij betaalt.

02.10 Karel Uyttersprot (N-VA): Op dit ogenblik is het inderdaad zo dat als men zich inschrijft bij een ondernemingsloket er een beetje koppilverkoop is met een sociale kas, met een sociaal secretariaat enzovoort. Het zit allemaal bij mekaar. Anders zijn die ondernemingsloketten immers gewoon niet leefbaar. In een ondernemingsloket dat ik bijzonder goed ken, was de informaticakost alleen al 2,5 miljoen euro.

02.11 Minister Sabine Laruelle: Niemand is verplicht om een ondernemingsloket te hebben. Ik heb altijd gezegd dat als men een ondernemingsloket heeft, men ook clients captifs heeft. Er moet echter toch transparantie zijn tussen beiden. Als er natuurlijk iemand komt aan het ondernemingsloket en men heeft een kas, zal men aan de zelfstandige zeggen dat hij ook bij hen kan komen voor zijn sociale bijdragen. Het is echter geen verplichting.

02.12 Peter Logghe (VB): Mevrouw de minister, ik ben benieuwd naar de cijfers.

Ik heb niet begrepen wanneer we van u een evaluatie zullen krijgen. U zegt dat u erg gewonnen bent voor het upgraden, voor een verbetering van de kwaliteit van loket en kas. Dat betekent dat u toch een meting gedaan hebt, een evaluatie.

02.13 Minister Sabine Laruelle: Ik heb twee audits gevraagd, in 2005 en in 2007. Na die twee audits hebben wij een hervorming van de boekhouding voor de ondernemingsloketten doorgevoerd. Een nieuwe evaluatie, nu, na één jaar, komt te vroeg.

02.14 Peter Logghe (VB): Mevrouw de minister, u hebt ook gezegd dat de inkomsten van de jaarrekening verplicht zijn vanaf 1 januari 2010. Ik denk dat het misschien een goed moment zal zijn, als die jaarrekeningen inderdaad bekend geraken, om dan toch eens te bekijken wat dat allemaal geeft. Aan de hand daarvan, waarschijnlijk, zullen we toch wel een aantal indicaties krijgen.

Ik deel toch een beetje de bezorgdheid, ook van collega Uyttersprot, aangaande de betaalbaarheid van een en ander.

Ik neem met genoeg kennis van het feit dat er een label wordt ingeschakeld van de gegevensbank van de medische vrije beroepen. Dat zal voor een stuk de wrevel bij een aantal medische beroepen verminderen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Theo Francken aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "het gebruik van de diensten van de POD Wetenschapsbeleid door de

koninklijke familie" (nr. 2722)

03 Question de M. Theo Francken à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "le recours par la famille royale aux services du SPP Politique scientifique" (n° 2722)

03.01 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, op 28 februari 2008 vroeg mijn collega en fractieleider Jan Jambon u over de middelen die door de POD Wetenschapsbeleid ter beschikking worden gesteld van de koninklijke familie. Uit uw antwoord bleek dat de POD Wetenschapsbeleid inderdaad een aantal koninklijke initiatieven financierde.

Ik vraag u nu graag een actualisering van die gegevens. Kunt u mij meedelen welke middelen van de POD Wetenschapsbeleid in 2008, 2009 en 2010 in een of andere vorm ter beschikking werden gesteld van de leden van de koninklijke familie, hetzij via een beroep op de diensten van de POD, hetzij in de vorm van dotaties aan specifieke koninklijke initiatieven?

Kunt u erbij exact vermelden wanneer en waarom deze middelen ter beschikking werden gesteld?

Ik stel deze vraag omdat ik met een dossier bezig ben over de kosten van het koningshuis voor de overheid, los van de dotaties. Ik heb daarover al verschillende vragen gesteld en mooie antwoorden gekregen. Ik kijk dus uit naar uw antwoord.

03.02 Minister Sabine Laruelle: Ik heb daarnet aan de voorzitter gezegd dat dit veeleer een schriftelijke vraag is. Ik antwoord op alle schriftelijke vragen binnen de gestelde termijn. Het gaat dan immers alleen om statistieken. In antwoord op deze vraag zal ik veel cijfers moeten lezen. Ik doe dat met veel plezier, maar het is aangewezen een dergelijk vraag in de toekomst schriftelijk te stellen.

Ik zal u nu de gevraagde cijfers geven.

De middelen die de POD Wetenschapsbeleid toekent aan het koninklijk paleis zijn al verscheidene jaren ingeschreven in het budget van de POD Wetenschapsbeleid, en wel onder volgende artikelen.

Budgettair artikel 61.15.12.14 gaat over de opening van het koninklijk paleis voor het publiek. Dit krediet dient om het bewaken en de schoonmaak van het koninklijk paleis in Brussel-stad te betalen tijdens de periode waarin het publiek er toegang toe heeft, zijnde ongeveer twee maanden. De bedrijven die worden betaald zijn de volgende. Het bedrijf dat zorgt voor het toezicht en de bewaking, geselecteerd na een overheidsopdracht. Het schoonmaakbedrijf, eveneens geselecteerd na een overheidsopdracht. De extra kosten voor de elektriciteit en voor het personeel van de Civiele Lijst worden rechtstreeks betaald aan de Civiele Lijst. Het gaat om ongeveer 20 000 euro.

In 2008 waren er kredieten ten belope van 294 000 euro, waarvan 188 689,82 euro werd gebruikt. In 2009 waren er kredieten ten belope van 300 000 euro, waarvan 297 093,64 euro werd gebruikt. In 2010 waren er kredieten ten belope van 287 000 euro waarvan 211 107,99 euro werd gebruikt.

Het budgettair artikel 61.23.12.23 gaat over culturele promotie in het buitenland. Het gaat om kredieten betaald aan de Civiele Lijst voor uitgaven inzake ambachtelijke relatiegeschenken om landen te eren die ons vorstenpaar ontvangen tijdens een officiële reis.

In 2008 waren er kredieten ten belope van 24 000 euro, waarvan 23 298,10 euro werd gebruikt. In 2009 waren er kredieten ten belope van 24 000 euro, waarvan 20 093,36 euro werd gebruikt. Ook in 2010 bedroegen de kredieten 24 000 euro, waarvan 23 486,71 euro werd gebruikt.

Het budgettair artikel 60.11.33.01 gaat over de Stichting Prins Laurent. Met deze kredieten worden de onderzoeksprojecten gefinancierd die door de Stichting Prins Laurent worden uitgevoerd.

Het nog altijd bestaande krediet, dat in 2010 35 000 euro bedraagt, werd sinds 2007 niet meer gebruikt.

Je ne rappelle pas les chiffres.

03.03 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik houd eraan u in de toekomst schriftelijk te bevragen.

Ik ben alleen maar heel sceptisch, omdat al een honderdtal schriftelijke vragen niet werden beantwoord. Indien ik mij niet vergis, werden een tiental vragen daarvan in september 2010 ingediend, waarop ik nog geen enkel antwoord heb gekregen.

Er was geen enkele vraag bij die aan u was gericht. U engageert zich ertoe in deze commissie ten aanzien van mij in mijn hoedanigheid van parlements lid, om altijd binnen de gestelde termijnen te antwoorden. Ik weet dat de termijn 2014 is, maar ik heb het over de termijn van een regering in volle bevoegdheid en met volle rechtskracht en dat is dan normaal binnen de drie maanden. Indien u zich ertoe engageert dat u altijd binnen voornoemde termijn zult antwoorden, houd ik eraan u voortaan altijd schriftelijk te bevragen. Ik zal u desgevallend in de commissie niet langer lastigvallen met vragen over cijfergegevens.

03.04 Minister **Sabine Laruelle**: (...) (*Geen geluid.*)

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 **Question de Mme Özlem Özen à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "un musée des civilisations" (n° 2855)**

04 **Vraag van mevrouw Özlem Özen aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "een museum van de beschavingen" (nr. 2855)**

04.01 **Özlem Özen** (PS): Madame la ministre, rassurez-vous, je ne vous demanderai pas de chiffres aujourd'hui!

Dans un entretien au journal *Le Soir* du 31 janvier 2011, vous évoquiez la possibilité de rassembler dans un même lieu des œuvres actuellement dispersées dans différentes institutions pour se rapprocher du concept de "musée des civilisations".

Actuellement, les collections en question se trouvent essentiellement dispersées entre les différentes implantations des Musées royaux d'Art et d'Histoire et le Musée royal de l'Afrique centrale à Tervuren. L'Afrique se trouve donc divisée entre ses collections islamiques du Cinquantenaire et celles de Tervuren.

L'Océanie est curieusement répartie entre le Cinquantenaire (Polynésie et Micronésie) et Tervuren (Mélanésie), tandis que l'Extrême-Orient est représenté tant au Cinquantenaire qu'à Laeken (Musées d'Extrême-Orient comprenant la Tour japonaise, le Pavillon chinois et le Musée d'art japonais).

Il ressort de ce tableau schématique que la répartition de nos collections non européennes souffre d'un déficit de cohérence. De plus, la qualité de la muséographie est pour ces collections plus qu'inégale. Rassembler ces collections dans un même lieu aurait l'avantage de mettre en évidence la richesse et la diversité des cultures non européennes mais encore faut-il sortir pour cela de la vision muséographique obsolète qui caractérise certaines de nos collections.

Madame la ministre, pourriez-vous préciser votre souhait exprimé de voir se créer un "musée des civilisations"? Quelle implantation envisageriez-vous pour ce faire? Comment concilier ce concept avec l'histoire attachée à chacun des bâtiments?

04.02 **Sabine Laruelle**, ministre: Madame la présidente, chère collègue, dans de nombreux domaines, les collections conservées par les établissements scientifiques fédéraux comptent parmi les collections les plus importantes et les plus riches du monde.

Depuis que j'ai pris la responsabilité du département de la Politique scientifique fédérale, j'ai vraiment insisté, en lien d'ailleurs avec le président et les directeurs généraux, sur l'ouverture de ces collections aux citoyens. En effet, si nous avons un objectif de recherche, un objectif scientifique, un objectif muséal, il y a aussi un objectif pédagogique et d'accès à la culture et aux collections.

Afin de mener à bien le projet muséologique avec une masse critique suffisante, j'ai plaidé, à plusieurs reprises, pour que des initiatives réunissent des objets conservés en différents endroits et réaliser ainsi des entités muséales plus riches, plus variées que celles des musées fédéraux aujourd'hui.

Un "musée des civilisations" tel que je le conçois rassemblerait des objets conservés dans des endroits différents, mais qui pourraient raconter ou illustrer des pans d'histoire de civilisation. Cet endroit pourrait se trouver dans un bâtiment des établissements scientifiques fédéraux ou ailleurs. Cela pourrait faire l'objet de discussions avec la Ville de Bruxelles ou la Régie des Bâtiments.

Plus les synergies et les moyens mis en commun seront considérables, plus les ambitions pourront être élevées.

Ce principe des synergies est très largement accepté par les différents responsables de nos établissements scientifiques fédéraux. Cela ne veut évidemment pas dire que les objets doivent changer de lieu de conservation officiel, en tout cas. En effet, il faut parfois tenir compte d'arguments juridiques, historiques et/ou scientifiques. Tous ces arguments doivent évidemment être pris en considération avant de procéder à des échanges. Cela ne signifie pas que, si on rassemblait ces objets, ce ne serait plus l'établissement scientifique de Tervuren qui en aurait la propriété ou la gestion. Il faut être attentif en la matière car il arrive qu'il y ait des donations.

La création d'un "musée des civilisations" ne doit pas non plus être envisagée comme définitive. Conformément à des options de muséologie importantes, l'offre des musées, même des salles appelées permanentes doit se renouveler régulièrement pour continuer à attirer le public qu'il soit belge ou étranger. Prenons l'exemple du nouveau Musée Magritte. On vient d'y procéder au changement d'un certain nombre d'œuvres. Cela permet de faire revenir des gens qui étaient déjà venus visiter le musée sachant qu'ils pourront découvrir de nouvelles œuvres. Bien évidemment, c'est sur base de synergies de moyens mis en commun que l'on pourra atteindre notre but.

Il est clair aussi qu'un gouvernement en affaires courantes ne peut pas mener à bien un projet qui doit s'étendre sur plusieurs mois, voire plusieurs années.

Je dois dire également qu'il existe déjà un certain nombre de synergies. Je ne sais pas si vous avez eu l'occasion de visiter l'exposition de photos sur le Congo River. La partie qui s'attache plus à la botanique, aux plantes, etc. est exposée au Jardin botanique alors que la partie qui traite plus des sciences naturelles est exposée à Tervuren. On essaie donc au maximum de travailler ensemble. Comme vous le dites, il y a des collections qui sont disséminées et cela pourrait former un bel ensemble.

04.03 Özlem Özen (PS): Madame la présidente, madame la ministre, merci pour votre réponse.

Ma question voulait surtout insister sur l'importance de cette cohérence, comme cela se passe en France: il y existe un musée des civilisations. Bien sûr, entretenir des synergies demande de la volonté. Néanmoins, tout rassembler en un seul endroit tout en sauvegardant des spécificités de chaque civilisation, c'est bien, mais il reste important de disposer d'un lieu qui soit la représentation de chaque civilisation.

04.04 Sabine Laruelle, ministre: C'est sur la base de la même analyse que vous que j'ai émis cette idée.

04.05 Özlem Özen (PS): Oui, et ce, sans parler du musée Janssen à Anvers.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: We gaan verder met de vragen aan minister Magnette.

05 Vraag van mevrouw Meyrem Almaci aan de minister van Klimaat en Energie over "publiciteit bij maaltijdcheques" (nr. 2352)

05 Question de Mme Meyrem Almaci au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les publicités accompagnant les titres-repas" (n° 2352)

05.01 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, meer en meer werknemers krijgen als extra niet-financiële toevoeging aan hun loon maaltijdcheques. Die zijn bijzonder succesvol. We merken echter dat die maaltijdcheques de voorbije jaren niet alleen in de enveloppe komen maar dat er steeds meer ongevraagde reclame bij komt. Het gaat om een stapel reclame in de vorm van kortingsbonnen met vaak zeer kleine kortingen. Uit getuigenissen blijkt dat die reclame eerder op maat gemaakt blijkt te zijn dan dat ze algemeen is. De kortingen zijn vaak zeer gering en de keuze van de reclameboodschappen is soms zo

gericht dat het eerder om direct marketing gaat dan om een toevoeging aan maaltijdcheques. Eerst en vooral is mijn vraag of u daarvan op de hoogte bent en of u akkoord gaat met de analyse.

Ten tweede hebben werknemers niet de keuze om als individu te weigeren deze reclame te ontvangen. Zij kunnen hier eigenlijk niets tegen doen. Enkel de werkgever kan die reclame stopzetten. Hij moet die dan stopzetten voor alle werknemers. De werkgever kan door het opnemen van reclameboodschappen de maaltijdcheques echter aan kortingstarief krijgen, een lager tarief. De werkgever heeft er met andere woorden voordeel bij om toe te laten dat er reclame wordt toegevoegd aan maaltijdcheques. De werknemer moet dat dan maar ondergaan. Bent u op de hoogte van deze problematiek? Wat is uw standpunt daarover? Vindt u het terecht dat de werkgever, voor wie maaltijdcheques eigenlijk al een voordelige manier zijn om lagere belastingen te betalen op arbeid, een tweede keer beloond wordt met een lager tarief als hij akkoord gaat met het aanbieden van reclame?

De aanbieders van die maaltijdcheques maken winst door zowel de werkgevers die de cheques aanbieden als de winkels die de cheques aannemen – die cheques moeten immers ook gebruikt worden en komen dan terecht in een bepaalde winkel – kosten aan te rekenen voor het uitdelen van de cheques en het voeren van reclame via hen. Denkt u dat het noodzakelijkerwijze zo is dat de wet toelaat dat zij op een dergelijke manier omgaan met het systeem van de maaltijdcheques en op die manier reclameboodschappen verspreiden?

Het is ook zo dat het niet kan dat de informatie of het profiel van een werknemer wordt doorgegeven aan een aanbieder van maaltijdcheques zonder voorafgaande toestemming. Persoonsgegevens kunnen niet zomaar worden doorgegeven voor reclamedoelinden. Dat is onwettig. Klopt dit? Wordt er in de praktijk reclame op maat aangeboden via het systeem van maaltijdcheques of niet? Gebeurt die profiling op basis van het bedrijf of gebeurt ook dat niet en is het enkel een indruk als zou er reclame op maat gemaakt worden via dit systeem?

Ondertussen is het systeem van elektronische maaltijdcheques in gang gezet. Het wordt per KB geregeld, en zou in 2011 in de praktijk moeten worden omgezet. Ik hoop dat het toch niet de bedoeling is om bij elektronische maaltijdcheques ook reclame aan te bieden. Ik denk dan aan reclame via sms of e-mail. Is het de bedoeling dat de aanbieders van die maaltijdcheques een uitzondering krijgen, waarmee ook de wet van 11 maart 2003 betreffende de juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij eigenlijk wordt overschreden? Wat is dus de houding met betrekking tot reclame via de elektronische maaltijdcheques? Zal men daarover een positie innemen? Is dat onmogelijk? Op welke manier gaat men daarmee om?

Ten slotte wil ik iets aankaarten dat zijdelings met voorliggende materie te maken heeft, maar dat ook nog belangrijk is. Er is in de kranten verschillende malen verschenen dat maaltijdcheques kunnen vervallen, en dat vervallen maaltijdcheques uiteindelijk een zeer groot voordeel opleveren voor de aanbieders ervan. Sodexo bijvoorbeeld, die de maaltijdcheques aanbiedt aan de werkgevers, is rechtstreeks en voor honderd procent de begunstigde indien men een maaltijdcheque laat vervallen, indien hij verloopt of men hem verliest. Wordt aan dat systeem iets gedaan, of is dat enkel maar mogelijk bij de omschakeling naar de elektronische maaltijdcheques? Wordt daar in tussentijd nog verder aandacht aan besteed? Of gaat men gewoon enkel over tot die elektronische manier van aanbieden?

05.02 Minister **Paul Magnette**: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Almaci, ik zal u een antwoord geven met betrekking tot de reclame voor de consument. Voor de andere aspecten richt u zich best tot de minister van Werk.

Het begrip reclame zoals het is gedefinieerd in de wet van 6 april 2010 betreffende de marktpraktijken en de consumentenbescherming, is een heel ruim begrip. De bonnen die worden toegevoegd bij de maaltijdcheques die werknemers ontvangen, vallen hier zeker onder.

Maaltijdcheques worden nominatief bezorgd. Ze worden dus persoonlijk geadresseerd. De papieren maaltijdcheques ressorteren dus onder de communicatietechniek die wordt gevisieerd in artikel 100, §2, van de genoemde wet. Zodoende mag op die manier alleen reclame worden verspreid bij ontstentenis van kennelijk verzet van de geadresseerde.

Opdat deze regel kan worden nageleefd, zal aan de werknemers de mogelijkheid moeten worden geboden hun verzet kenbaar te maken.

De regelgeving voorziet er eveneens in dat er geen kosten worden aangerekend aan de geadresseerde die zijn recht van verzet uitoefent.

Wanneer er elektronische maaltijdcheques aan de werknemers zullen worden bezorgd, die vergezeld zijn van gelijkaardige bonnen of reclame, zal de toetsing moeten gebeuren aan de regels van de wet van 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij. Hier zijn de regels nog strenger. De consument zal voorafgaandelijk zijn toestemming voor het ontvangen van deze reclame moeten hebben verleend.

Ik zal aan de Algemene Directie Controle en Bemiddeling vragen om deze zaak uit te klaren.

05.03 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uiterst beknopt antwoord op een vraag die is ingegeven door ervaringen van heel wat werknemers met de maaltijdcheques die zij krijgen. Zij zeggen dat ze de indruk krijgen dat hier aan direct marketing wordt gedaan. Er is op geen enkele manier aan hen gevraagd of zij dat wel wensen.

Direct marketing is reclame op maat. Het gaat niet zomaar om reclame voor iedereen, die uniform is voor iedereen die maaltijdcheques ontvangt. Nee, het is reclame, gericht op het profiel van de persoon die ze ontvangt. Ik heb daarover een aantal mails ontvangen.

Een tweede reeks mails die ik ter zake heb ontvangen, handelt over een conversatie tussen een werknemer en de aanbieder van maaltijdcheques. Ik wil u die gegevens gerust bezorgen. De aanbieder van maaltijdcheques zegt dat bezwaar niet met hem maar met de werkgever moet worden geregeld. De werkgever, nota bene een lokale overheid, zegt echter te beslissen om dat te blijven aanbieden. Die persoon heeft dus wel degelijk verzet aangetekend, maar met dat verzet wordt gewoonweg niets gedaan, noch door de aanbieder van de maaltijdcheques, noch door de werkgever die op dat moment heeft beslist dat men met dat systeem doorgaat.

Ik ga aan de minister van Werk vragen hoe het zit met de tarifiering, omdat de tarifiering daadwerkelijk lager is. Het verontrust mij echter bijzonder dat u als minister van Consumentenzaken niet op de hoogte bent van het feit of het wel degelijk om direct marketing gaat of niet.

U hebt evenmin een probleem met het feit dat er steeds meer reclame wordt aangeboden bij een instrument dat door de overheid werd gecreëerd om een belastingsvriendelijke vorm van verloning te voorzien voor werknemers.

Ik heb de indruk dat aanbieders van de maaltijdcheques een zeer lucratieve manier gevonden hebben om zowel bij de aanbieders van de bonnen en de winkels die ze incasseren, als bij de werkgevers die de maaltijdcheques indienen, om daar op alle mogelijke manieren voordeel uit te puren, zelfs als ze de bonnen zijn verloren. Blijkbaar hebt u daar ook geen problemen mee. Dat stoort mij niet, maar dat verontrust mij daarentegen enorm. Het verontrust mij omdat het werknemers zijn die de reclame niet willen. Heel vaak worden de bonnen gewoon in de vuilbak gegooid. Het gaat om zeer kleine kortingen.

Uw antwoord was om eens te kijken hoe het verloopt en uw administratie te laten kijken wat de situatie is. Ik vind dat een bijzonder gebrekkig antwoord en, om heel eerlijk te zijn, ook heel teleurstellend. Ik ga de minister van Werk vragen hoe het zit met de tarifiering.

Ik denk dat de eerste taak van een overheid erin bestaat om een wet duidelijk te maken en dat de privacy van mensen wordt gerespecteerd, vooral wanneer we iets in het leven roepen om op een belastingsvriendelijke manier aan loonsvoordeel te doen.

Het spijt me maar ik denk dat u en uw administratie zich daar wat dieper over moeten buigen want ik, en ik ben hierbij niet alleen, stel mij daar ernstige vragen over.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Willem-Frederik Schiltz aan de minister van Klimaat en Energie over "de conclusies van de Europese Raad" (nr. 2765)

06 Question de M. Willem-Frederik Schiltz au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les conclusions du

Conseil européen" (n° 2765)

06.01 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, zoals u weet heeft de Europese Raad van 4 februari jongstleden zich toegelegd op energie en innovatie. Voor het hoofdstuk energie was vooral de energiezekerheid een belangrijk item. Zo wordt de Europese Commissie verzocht om uiterlijk tegen juni 2011, ik citeer: "... een mededeling in te dienen over voorzieningszekerheid en internationale samenwerking voor een beter gestroomlijnd extern optreden van de EU op energiegebied."

Daarnaast werd er ook van de lidstaten verwacht om vanaf 1 januari 2012 de bestaande en nieuwe bilaterale energieovereenkomsten met derde landen aan de Europese Commissie bekend te maken. Dit zou dan gebeuren op een manier zodat confidentiële informatie om evidente redenen afgeschermd wordt. Op die manier wordt er wel tegemoetgekomen aan een transparantievereiste, maar zouden ook de nadelen vermeden worden van het blootstellen van gevoelige informatie. De bilaterale contracten zijn afgesloten met bedrijven en niet met landen. Deze bedrijven zijn veelal beursgenoteerd waardoor het vrijgeven van die informatie concurrentieel in hun nadeel zou kunnen spelen.

Ik had u graag volgende vragen gesteld, mijnheer de minister. Hoe ziet u het omzetten van informatie uit bilaterale energieovereenkomsten met derde landen? Ik had begrepen dat Hongarije zo een land is waarmee België een dergelijke overeenkomst heeft. Hoe ziet u die informatieverstrekking? Denkt u dat het een terechte vrees is van de Europese Raad om die informatie af te schermen? Hoe evalueert u het initiatief van de Raad om deze publiciteitsvereiste op te leggen?

06.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer Schiltz, een Europese Unie die spreekt met één stem ten opzichte van derde landen is een van de punten die inderdaad tijdens de Europese Raad van 4 februari 2011 als prioritair werd bestempeld. Een correcte en wederzijdse informatieplicht tussen de Europese lidstaten en de Europese Commissie is hierbij dan ook van groot belang.

In de conclusies van de Europese Raad engageerden de lidstaten zich bijgevolg om hun nieuwe en reeds bestaande bilaterale energieakkoorden met derde landen aan de Europese Commissie te melden. De Commissie zal deze informatie vervolgens in een aangepast formaat verspreiden onder de andere lidstaten, waarbij niet aan de confidentialiteit van commercieel gevoelige informatie wordt geraakt. De conclusies benadrukken echter dat dit engagement pas ingaat vanaf 1 januari 2012. Concrete voorstellen over hoe deze informatieverplichting wordt ingevuld, worden voorzien in de communicatie inzake externe energiebetrekkingen die door de Europese Commissie in juni van dit jaar worden gepresenteerd.

Ik zal het echter niet nalaten om de Europese Commissie en mijn collega-ministers attent te maken op de gevoeligheid van de energiebedrijven inzake de vorm en inhoud die aan de lidstaten worden prijsgegeven, zodat ze ingang kan vinden in dit document.

06.03 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik weet wel dat het geen rock-'n-rollvraag is, maar het antwoord is dat nog minder.

Ik begrijp wat u zegt en wat de conclusie was. Europa moet met een stem spreken als het gaat over de belangen van de lidstaten inzake energie. Dat is heel belangrijk.

Voor België heeft dat een aantal implicaties, zoals voor alle lidstaten. Zij moeten zich op heel glad ijs begeven en private, vertrouwelijke informatie opvragen. Wij hebben in de discussies met de CREG al gezien hoe moeilijk dat soms verloopt. Die informatie moet daarna op een zodanige manier worden overgebracht dat ze bekend zal raken over heel Europa en dus potentieel ook bij andere bedrijven.

Ik had van de Belgische regering een iets boeiender antwoord verwacht dan "We zullen wel zien. Ik zal mijn collega's zeggen dat dit belangrijk is. Voor de rest zal de Europese Commissie wel dicteren hoe dat moet gebeuren en we shall roll over and purr."

Ik vind het jammer, maar goed, wij zullen zien waarmee de Europese Commissie komt aanzetten. Misschien zal uw opvolger, of uzelf als uw opvolger, deze commissie dan met een iets assertiever antwoord kunnen inlichten.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

07 Question de Mme Zoé Genot au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'usage d'un prénom comme marque commerciale d'automobile" (n° 2794)

07 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Klimaat en Energie over "het gebruik van een voornaam als handelsmerk voor wagens" (nr. 2794)

07.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le ministre, la "Zoé" est un modèle de voiture électrique actuellement proposé par le constructeur Renault. Il va sans dire que l'usage de ce prénom comme marque commerciale le dénature. Certains vont même plus loin en disant que c'est une véritable atteinte à la dignité des personnes qui le portent. En effet, le matraquage publicitaire que fera Renault, pendant plusieurs décennies, pour sa "Zoé" transformera clairement ce prénom en "chose". Dans ces conditions, le prénom est évidemment discrédité et sera inévitablement appelé à disparaître. "Mégane", par exemple, était un prénom très usité au regard des statistiques d'attribution des prénoms. À partir du moment où c'est devenu "la Mégane" de Renault, le prénom a disparu en Europe. Par contre, au Québec, où Renault ne commercialise pas de "Mégane", ce prénom fait toujours partie des dix prénoms les plus attribués.

Monsieur le ministre, on connaît la propension de certains commerciaux à s'approprier toutes sortes d'éléments, que ce soit les gens, les mouvements, la nature ou d'autres. Ne pensez-vous pas qu'il faille leur mettre des limites? Que pensez-vous, dès lors, de l'usage d'un prénom, en particulier comme marque commerciale des automobiles?

De quelle manière pourriez-vous protéger les consommatrices qui s'appellent "Zoé" contre l'usage dénaturé de leur prénom? Est-il, selon vous, envisageable de légiférer pour interdire l'usage d'un prénom comme marque commerciale d'un produit?

(Rires dans la salle)

Il faut bien un peu de distraction dans ce parlement!

07.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame Genot, à vrai dire, je ne sais pas très bien quoi vous répondre. Humainement et personnellement, je comprends très bien ce que vous pouvez ressentir et ce qu'il peut y avoir de désagréable, ce "sentiment de réification" comme disait Marx, qui n'est d'ailleurs pas assez cité dans ce parlement.

On peut imaginer tous les quiproquos auxquels cela peut donner lieu: "Aujourd'hui, je n'ai pas ma Zoé car elle est au car wash"! "Ma Zoé est dégueulasse"! "Ma Zoé a quelques heures de vol, je vais en changer", etc. On imagine un peu tous les quiproquos et les malentendus auxquels cela peut donner lieu.

Toutefois, juridiquement, le lien de protection des consommateurs est entre l'acheteur d'un bien et ce bien ou le service en question. Or, en l'occurrence, les détenteurs du prénom "Zoé" ne sont pas dans une relation commerciale avec quelque produit que ce soit. Ils sont, d'une certaine manière, commercialement dépossédés de leur prénom mais cela n'entre pas dans le cadre des relations juridiques entre consommateurs et action d'achat ou de service que couvrent les lois de protection des consommateurs. Le droit actuel ne permet effectivement pas d'apporter de réponse à vos légitimes préoccupations.

Quant à la question de savoir s'il faut légiférer pour interdire l'usage d'un prénom pour dénommer des choses, c'est une vaste question sur laquelle je vous avoue que je n'ai pas d'avis définitif mais le Parlement pourrait très bien s'en saisir et formuler des propositions en ce sens.

07.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen!): Il est clair que la gamme des "Ma Zoé est à plat", "Ma Zoé doit aller à la casse" et autres nous fera beaucoup sourire dans les années qui viennent!

Outre cet aspect, ce qui me choque, c'est le déséquilibre entre une marque qui peut se défendre – en cas d'attaque ou de plagiat, Danone dispose d'un nombre imposant d'outils juridiques pour défendre son nom et ses logos ou pour empêcher la moquerie – et le manque d'outils des humains pour défendre ne fût-ce que leurs prénoms. Cette disproportion est flagrante.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de zin van elektriciteitscontroles" (nr. 2797)

- de heer Bert Wollants aan de minister van Klimaat en Energie over "de elektriciteitscontrole bij de verkoop van woningen" (nr. 2835)

08 **Questions jointes de**

- M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le but des contrôles électriques" (n° 2797)

- M. Bert Wollants au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le contrôle de conformité de l'installation électrique lors de la vente de logements" (n° 2835)

08.01 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag handelt over een problematiek die misschien iets banaler is. Sinds juli 2008 kan men zijn woning niet meer verkopen zonder een keuringsattest van de elektrische installatie. Elk jaar worden er ongeveer 100 000 woningen en appartementen verkocht, waarvan nochtans de grote meerderheid wordt verkocht zonder goedkeuring van de elektrische installatie.

U weet natuurlijk even goed als ikzelf dat een regel pas nuttig en zinvol is wanneer deze wordt opgevolgd en dat er ook sancties volgen wanneer dat niet zo is. In het geval van deze elektriciteitscontroles knelt daar natuurlijk het schoentje. Er is geen opvolging en geen sanctie.

Mijnheer de minister, ten eerste, erkent u deze feitelijke toestand en hebt u er commentaar op?

Ten tweede, wat is de zin van het keuringsattest van de elektrische installatie als er geen controle en geen sanctie volgt? Hebt u weet van ongeldig verklaarde verkopen van woningen, of onroerende goederen, omdat het attest met betrekking tot de elektrische installatie negatief was? Ik in elk geval niet, maar misschien kunt u mij inlichten.

Ten derde, maakt de koper gebruik van een negatieve keuring om bij de FOD Economie een uitstel van achttien maanden aan te vragen om zich in regel te stellen?

Ten vierde, het probleem zou volgens een aantal berichten te wijten zijn aan een gebrek aan personeel bij de FOD Economie. Erkent u deze oorzaak, klopt dit en welke voorstellen worden concreet ontwikkeld om dit te verhelpen? Denkt men bijvoorbeeld aan elektronische aangifteformulieren voor deze attesten?

Ten vijfde, de meest fundamentele vraag, als deze maatregel helemaal zinloos is door een gebrek aan controle en sanctie, en er op korte tot middellange termijn geen personeelsuitbreiding aankomt, zou het dan niet beter zijn om deze keuringsverplichting gewoon te schrappen?

08.02 **Bert Wollants** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het kader voor mijn vraag is natuurlijk gelijkaardig aan dat van de vraag van de heer Logghe.

Het is inderdaad zo dat het attest in kwestie verplicht is, niet alleen bij de verkoop van een woning, maar er bestaat ook een 25-jaarlijkse keuring. Als blijkt dat de FOD Economie niet over voldoende personeel beschikt om die controles te doen en er dus ook geen sancties aan verbonden zijn, zou het natuurlijk kunnen dat er heel veel mensen zonder een goedgekeurde installatie achterblijven. Dan kan er zich een probleem voordoen met de brandverzekering. Het is immers niet uit te sluiten dat verzekeringsmaatschappijen dat attest zullen opvragen en niet zullen willen uitbetalen bij een niet-gekeurde woning.

Ik heb daarbij de volgende vragen.

Kunt u het administratief verloop van het keuringsproces schetsen? Misschien kunt u kort uiteenzetten hoe de attesten worden verwerkt? Is er een digitaal centraal beheer van dat soort attesten? Wat gebeurt er met de gegevens die de keuringsinstellingen zo verzamelen? Wat gebeurt er exact wanneer een installatie wordt afgekeurd? Worden herkeuringen opgevolgd en zijn er sancties? Hoeveel voltijdse equivalenten werken er eigenlijk bij de dienst die opvolging verzekert? Hoeveel zijn er eigenlijk nodig om dat naar uw mening grondig te kunnen doen?

Beschikt u over gegevens met betrekking tot de problematiek van de brandverzekering? Is het effectief zo

dat er al huiseigenaars geconfronteerd werden met het feit dat zij geen schadevergoeding kregen omwille van een gebrek aan attest? Kunt u daar enige toelichting over geven?

08.03 Minister **Paul Magnette**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Logghe, mijnheer Wollants, naast de keuring in nieuwe woningen of bij belangrijke uitbreidingen is er een specifieke wetgeving van toepassing voor de keuring van de elektrische installatie bij de verkoop van woningen die dateren van voor oktober 1981.

De keurder levert ter plaatse een keuringsattest af. Het dient minstens vijf jaar te worden bewaard door de keuringsinstellingen. Er bestaat geen gedigitaliseerd centraal beheer.

In de praktijk vragen de notarissen en de immobiliënkantoren bij de verkoop van een huis aan de verkoper om een voorafgaande controle te laten uitvoeren. Tijdens de audit door mijn administratie bij de erkende organismen wordt vastgesteld dat zij overstelpt worden met aanvragen voor dergelijke controles. Dat toont aan dat de controles wel degelijk worden uitgevoerd en dat bijkomend toezicht door de overheid hierop veeleer overbodig is.

Een installatie wordt gekeurd bij verkoop van een woning. Het keuringsattest moet door de verkoper aan de behandelende notaris bezorgd worden die het dan aan de koper geeft. Bij negatief attest kan deze de aankoop weigeren of de herstelling van de installatie op zich nemen. De eigenaar beschikt over achttien maanden om een nieuwe keuring te laten uitvoeren maar hij kan een verlenging vragen bij herstelproblemen.

Momenteel zijn er ongeveer 800 aanvragen voor verlenging in behandeling. Er is bij de FOD Economie geen melding gemaakt van ongeldig verklaarde verkopen wegens een negatief attest. Voor laattijdigheid of het niet laten uitvoeren van een herkeuring zijn inderdaad geen sancties voorzien. De eigenaar loopt dan echter het risico bij een mogelijk incident dat zijn verzekeraar op dit gebrek zal vallen.

Er werken momenteel vier dossierbeheerders voltijds op de bevoegde dienst waarvan 1,5 equivalenten gemachtigd zijn tot het vaststellen van inbreuken op de naleving van de reglementering op de elektrische installaties. Als wij meer controles willen moeten wij meer personeel hebben. Ik ben er niet van overtuigd dat mijn collega Van Quickenborne dit idee zal steunen.

Wat betreft het nut van de controles, het feit dat de keuringsorganismes overstelpt worden met aanvragen voor deze keuringen en dat het overgrote deel van de elektrische installaties bij een eerste controle wordt afgekeurd, bewijst het nut van de huidige maatregel.

Inzake brandverzekering beschik ik niet over concrete gegevens.

Meer bepaald in antwoord op de vraag van de heer Logghe, het is niet de bedoeling dat de FOD Economie wordt geïnformeerd over elke verkoop van oudere woningen, min of meer 80 000 per jaar. De overheid moet wel optreden bij klachten of in de gevallen die haar volgens de voorschriften moeten worden gemeld, meer in het bijzonder de homologatie en de opvolging van de correcte werking van de keuringsorganismes, een systeem van controleer de controleurs.

Het elektronisch overmaken van een keuringsverslag aan de bevoegde overheid is in elk geval voorlopig niet haalbaar, vermits de eigenaar niet altijd beschikt over een elektronische versie of over de nodige elektronische apparatuur voor een digitale opmaak.

08.04 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik blijf toch wat op mijn honger zitten. Ik neem er nota van dat er bij de FOD Economie vier mensen werken wat betreft het inklaar van die keuringsattesten.

U zegt dat er geen sanctie is, maar dat de eigenaar het risico loopt eventueel door de brandverzekeraar te worden afgewezen wat schadevergoeding betreft, indien zou blijken dat hij niet over een geldig keuringsattest beschikt. Ik heb lange jaren in die sector gewerkt en weet van geen enkele weigering op het vlak van verzekeringen en brandverzekeringen omdat een dergelijk attest ontbreekt.

Het zou misschien wel een idee zijn, collega Wollants, om de verzekeringssector op die manier op

gedachten te brengen en om ten opzichte van de regering de druk beginnen uit te oefenen om in sancties te voorzien voor het feit dat men niet beschikt over een goedgekeurde elektrische installatie.

Ik trek in elk geval het nut van een geldige en gekeurde elektrische installatie niet in twijfel. Laat dat duidelijk zijn. Ik trek alleen het instellen van een maatregel in twijfel, als er geen personeel is voor de opvolging en als er geen sanctieregelingen zijn die voldoende druk zetten op de maatregel om deze te laten uitvoeren.

Ik zal mijn licht opsteken bij de brandverzekeraars, maar ik vrees dat wij die mensen op ideeën brengen wat de sanctie betreft.

08.05 Bert Wollants (N-VA): Mijnheer de minister, als men meer controles wil, heeft men inderdaad meer personeel nodig.

Ik denk dat controles op dit vlak anders moeten worden aangepakt. Wij hebben een systeem waarbij keuringsinstellingen op de hoogte zijn van welke controles zij hebben uitgevoerd en van de termijnen. Als wij daaraan een digitale melding van de keuringsinstellingen koppelen en ervoor zorgen dat uw administratie een melding krijgt op het moment dat die achttien maanden zijn verlopen en er geen verlenging is aangevraagd, dan kunnen wij die controles administratief opvolgen.

Op het moment dat een keuringsinstelling effectief voor de tweede keer langskomt en de installatie in orde bevindt, kan zulks in diezelfde databank worden opgevangen. Wij weten aldus automatisch hoe het met de installatie is gesteld.

Wij moeten ter zake innovatief zijn. Wij moeten ervoor zorgen dat wij de moderne technologie gebruiken waarvoor zij kan dienen. Het voorgaande is daarvan een ideaal voorbeeld.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Klimaat en Energie over "de vraag van de werkgevers om dringend maatregelen te treffen op het vlak van elektrische wagens" (nr. 2889)

09 Question de M. Peter Logghe au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la demande du patronat de prendre d'urgence des mesures en ce qui concerne les voitures électriques" (n° 2889)

09.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, ik heb u in onze commissie reeds een aantal keren ondervraagd over het gebrek aan visie en daadkracht van de verschillende overheden in België wanneer het gaat over het promoten van elektrische wagens.

Onze buurlanden halen ons in snelheid in en hoe. De Nederlandse regering bijvoorbeeld trekt 65 miljoen euro uit om elektromobiliteit te stimuleren. Tegen 2040 willen ze 200 000 elektrische voertuigen in het verkeer. Tegen 2015 wil het Verenigd Koninkrijk zo'n 25 000 elektrische oplaadstations in gebruik hebben. Frankrijk trekt 1,5 miljard euro uit om tegen 2020 2 miljoen elektrische voertuigen en 4 miljoen oplaadpunten te halen.

Waar blijft België? Een werkgeversvereniging trekt aan de alarmbel en vraagt maatregelen.

Een van de pijnpunten is het ontbreken van een batterijfabrikant in België, naar het schijnt. Wordt eraan gewerkt om er een aan te trekken? Of is men in onderhandeling? Wat denkt men eraan te doen?

Hoeveel budget denkt de regering uit te trekken om de ontwikkeling van elektromobiliteit in België te stimuleren?

Denkt men er in de reeds maanden ontslagnemende regering aan om bijvoorbeeld publieke oplaadpunten mogelijk te maken? Wordt hierover overleg gepleegd met de Gewesten? Heeft men de bevoegdheid om dat te bespreken, en ter zake beslissingen te nemen? Wat zijn de resultaten van het overleg? Welke tijdslijn wordt er gevolgd? Wat zijn de doelstellingen?

Met andere woorden, het is opnieuw een vraag naar de beleidsvisie van de federale overheid op het vlak van elektrische wagens.

Het is niet Peter Logghe, die hier om een antwoord vraagt, maar de werkgeversverenigingen, toch niet van de minste, trekken aan de alarmbel en hier moet toch wel iets volgen.

09.02 Minister **Paul Magnette**: In België beschikken wij wel over een bedrijf dat batterijonderdelen vervaardigt en dat zorgt voor de recyclage. Maar er is in ons land geen fabrikant of assembleur van batterijen, maar dat is een regionale bevoegdheid.

De vastgelegde of geplande budgetten om elektrische voertuigen te stimuleren, zijn niet gering. Zo heeft het Vlaams Gewest aangekondigd dat 17 miljoen euro is vrijgemaakt voor pilootprojecten.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest steunt Zen Car, een project van autodelen met elektrische wagens. Het Waals Gewest heeft een ambitieus project inzake hernieuwbare energie aangekondigd waarin elektrische voertuigen een belangrijke rol zullen spelen. Het federale niveau heeft niet alleen voorzien in fiscale voordelen voor kopers van elektrische voertuigen en oplaadpalen, maar financiert tevens een platform met alle betrokken spelers, dat binnenkort voor de derde maal samenkomt.

Er bestaan projecten voor de ontwikkeling van oplaadpunten. Dat zijn enerzijds privéinitiatieven – de snelle oplaadpalen van totaal verschillende ondernemingen Blue Corner – en anderzijds ook initiatieven met overheidssteun, zoals Zen Car en het initiatief van de NMBS-holding.

Bij het Belgische platform voor elektrische voertuigen vinden besprekingen plaats, maar op dit ogenblik bestaat er nog geen gemeenschappelijk plan. Het aandeel van elektromobiliteit, dat België heeft aangekondigd in zijn actieplan voor hernieuwbare energie, bedraagt 41 toe of ton olie-equivalent in 2020 dankzij de intrede van elektrische voertuigen op de Belgische markt of 2 % van de brandstof of 4 % van het wagenpark. Dat zijn ongeveer 238 elektrische voertuigen, die gemiddeld 8 000 kilometer per jaar afleggen op hernieuwbare elektriciteit of volgens de hypothesen van het plan in totaal op de Belgische wegen 701 100 elektrische voertuigen, die gemiddeld 8 000 kilometer per jaar op elektriciteit rijden.

Het is een complexe problematiek en er zijn tal van beslissingen nodig, die niet in een handomdraai kunnen worden genomen. De technologie is nieuw en de markten zijn niet afkerig van innovatie en ontwikkeling. Om die reden stellen wij op dit ogenblik een veelheid van zowel publieke als private initiatieven vast. Zolang er geen massaal aanbod van elektrische voertuigen op de Belgische markt is en er geen Europese consensus is over het model van stopcontact, is het raadzaam voorzichtig te blijven en zich te concentreren op pilootprojecten.

Het platform, dat door mijn administratie wordt gecoördineerd, volgt nauwlettende de ontwikkelingen en brengt bij een dertigtal beleidsbeslissers in België verslag uit over de resultaten van zijn werkzaamheden.

09.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Het was kort en bondig, maar het zal ongeveer wel samenvatten waar het op slaat.

U zegt dat er een veelheid van private en publieke initiatieven bestaat. U wilt daarom voorzichtig zijn. Dat is het antwoord dat ik al een aantal keren heb gekregen. Ik stel vast dat men in onze buurlanden een stuk minder voorzichtig is en dat men daar steeds sterker de kaart trekt van dat soort hernieuwbare energie. Bijvoorbeeld de Nederlandse overheid rust het lokale wagenpark steeds meer met dergelijke wagens uit. Ik stel alleen vast dat België op dat vlak achterwege blijft. Ik hoop alleen dat wij geen fundamentele achterstand oplopen ten opzichte van onze buurlanden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Kristof Calvo** aan de minister van Klimaat en Energie over "de opmerkingen van de Europese Commissie rond de prijsregulering" (nr. 2893)
- de heer **Bert Wollants** aan de minister van Klimaat en Energie over "het vangnet voor de elektriciteitsprijzen" (nr. 2894)
- de heer **Peter Logghe** aan de minister van Klimaat en Energie over "de opmerkingen van de Europese Commissie op zijn prijscontrolevoorstellen" (nr. 2918)
- de heer **Willem-Frederik Schiltz** aan de minister van Klimaat en Energie over "het invoeren van een controlesysteem voor elektriciteitsprijzen die aan gezinnen en kmo's worden aangerekend" (nr. 2923)

10 Questions jointes de

- M. Kristof Calvo au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les observations de la Commission européenne concernant la régulation des prix" (n° 2893)
- M. Bert Wollants au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le dispositif de contrôle des prix de l'électricité" (n° 2894)
- M. Peter Logghe au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les observations de la Commission européenne concernant ses propositions de contrôle des prix" (n° 2918)
- M. Willem-Frederik Schiltz au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la mise en place d'un dispositif de contrôle des prix de l'électricité facturés aux ménages et aux PME" (n° 2923)

10.01 **Kristof Calvo** (Ecolo-Groen!): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben blij te zien dat u na een moeilijke en zware week nog steeds goedgehumeurd bent en uw gevoel voor humor niet bent kwijtgeraakt.

De energiepolitiek stond de voorbije week in de schijnwerpers. Er was heel wat te doen naar aanleiding van het rapport van de Nationale Bank waarin opnieuw werd gewezen op de energiegevoeligheid van onze inflatie.

U hebt in dat debat nadrukkelijk het voorstel vooruitgeschoven om te werken aan prijsregulering in het kader van de omzetting van het derde energiepakket, iets waarover wij vanmorgen ook al met deze commissie hebben gereflecteerd.

Alleen blijkt er bij de Europese Commissie, althans dat lezen wij in de kranten, mijnheer de minister, niet heel erg veel enthousiasme over uw voorstel te zijn.

De vragen die daarover rijzen, hoeven ons eigenlijk niet te verwonderen. Wij hebben op 20 april 2010 aan het Europees Hof een uitspraak gezien in het kader van de zaak-Federutility, waar ook al werd gewezen op de beperkingen die er zijn op Europees niveau inzake prijsregulering.

Tijdens het overleg van maandag 14 februari zouden diverse problemen zijn gesignaleerd: de samenstelling van uw opvolgingscomité, de lange procedure die er zou zijn voor spelers en het permanente karakter van de prijsregulering.

Althans, dat lezen wij in de kranten. Wij hebben in het Parlement nog geen wetsontwerpen van u gezien. Wij tasten een beetje in het duister. Wij weten alleen dat u zich op het Nederlands model wil baseren. Wij begrijpen ook dat de bespreking van de wetsontwerpen over het derde pakket vertraging oplopen en dat de cohesie in de regering van lopende zaken wat zoek is.

Mijnheer de minister, welke opmerkingen heeft de Europese Commissie echt gemaakt tijdens het overleg van maandag 14 februari?

Er zijn de opmerkingen, maar nog belangrijker zijn uw voorstellen. Kunt u daarover iets meer zeggen?

Ik vermoed dat men bij dergelijke vergaderingen verslagen maakt. Is het mogelijk om de opmerkingen van de Europese Commissie aan het Parlement te bezorgen? Dat lijkt mij nog belangrijker te zijn dan dat het in de krant staat.

Wanneer zult u uw coalitiepartners overtuigd hebben van een akkoord inzake de omzetting van het derde energiepakket? Wanneer mag de commissie voor het Bedrijfsleven, het Parlement, die teksten verwachten?

10.02 **Bert Wollants** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week tijdens de plenaire vergadering heb ik u een reeks vragen gesteld over uw plannen, de heer Calvo heeft ze al deels geschetst, in verband met de regulering van de energieprijzen. Meer in het bijzonder heb ik u gevraagd naar uw bezoek aan de Europese Commissie van 14 februari.

Op dat moment hebt u mij geen antwoord op mijn vragen willen geven. Ik heb ze in uw betoog in elk geval niet teruggevonden.

10.03 Minister **Paul Maignette**: (...)

10.04 Bert Wollants (N-VA): Ik kan alleen maar vaststellen dat geen van mijn drie vragen werd beantwoord. Daar kunt u straks misschien nog verder op ingaan.

De volgende dag heb ik dan toch enkele antwoorden gekregen, zij het dan in De Standaard, waar een verslag werd gegeven van uw bezoek aan de Commissie. Hoewel u in de plenaire heftig ontkende, bleek, zoals ik in De Standaard kon lezen, het oordeel van Europa in belangrijke mate een conflict te vormen met het voorstel dat u heeft gedaan. Ik ga u dus opnieuw mijn drie vragen voorleggen en ik hoop dat we op basis daarvan toch de correcte informatie kunnen krijgen.

Ten eerste, u bent naar de Commissie geweest. In de plenaire vergadering hebt u gezegd dat u ons het verslag daarvan zou bezorgen. We hopen dat snel te ontvangen. Kunt u in afwachting van die schriftelijke neerslag kort toelichten wat uw visie is op wat de Commissie u heeft gezegd? Welke adviezen hebben ze gegeven en wat betekent dat concreet voor het voorstel dat u hebt gedaan?

Ten tweede, volgens De Standaard gaat het over een overgangsmaatregel. Dat wil zeggen dat u de concurrentie op de energiemarkt toch zult moeten vergroten om op termijn verder te kunnen. Hoe ziet u dat? Hoe betreft u daar het afkomen van de nucleaire rente bij? Hoe wil u bijkomende spelers op onze markt krijgen?

Ten derde, wat is de rol van de overheid in de prijsverhogingen zoals we die nu kennen? Hoe wegen openbare dienstverplichtingen vandaag en in de toekomst op onze prijzen?

Ten vierde, welke maatregelen wil u nemen om de druk daarvan te verlagen?

10.05 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, ik ga niet alles herhalen wat de collega's voor mij al hebben gezegd. Op donderdag 17 februari hebben wij in de plenaire vergadering de tijd gehad om onze vragen te stellen. Wij hebben toen echter niet het antwoord gekregen waarop wij hadden gehoopt. We hebben eigenlijk helemaal geen antwoord gekregen op de vragen die we gesteld hebben. Ik probeer het dus opnieuw, waarbij ik vooral de rol van de regulator CREG wil benadrukken. In mijn vraag in de plenaire vergadering heb ik u trouwens gevraagd waarom u per se een andere organisatie in het leven wil roepen om de energieprijzen te controleren terwijl de CREG daartoe perfect is toegerust en de taak op zich kan nemen om de prijzen te organiseren. De Europese Commissie heeft intussen uitgebreid het nieuws gehaald.

Ik heb dan ook enkele concrete vragen voor u. Ten eerste, welke voorwaarden verbindt de Europese Commissie aan het door u voorgestelde prijscontrolesysteem?

Ten tweede, als ik juist ben ingelicht, heeft de Europese Commissie vooral bezwaren tegen uw voorstel van samenstelling van het controleorganisme. Welke bezwaren zijn dat juist en waarom oppert de Europese Commissie die bezwaren?

Ten derde, de Europese Commissie zou ook de wachttijd die u voorstelt tussen de aanvragen voor prijswijziging en het doorvoeren ervan willen verkleinen. Uw voorstel heeft het over veertig dagen. Welke termijn stelt de Commissie voor?

Mijn laatste en belangrijkste vraag sluit eigenlijk enigszins aan bij die van collega Wollants.

De belangrijkste opmerking van de Europese Commissie was, als ik goed ben ingelicht, dat het controlesysteem maar een tijdelijk karakter zou mogen hebben. De bedoeling zou zijn dat het controlesysteem zou wegvallen omdat men de concurrentie zou willen verhogen om zo de prijzen beter te laten aansluiten bij de realiteit. Ik herhaal de vraag van zovele commissies geleden, mijnheer de minister: Op welke manier zal de Belgische overheid ervoor zorgen dat de factomonopolies op de Belgische energiemarkt eindelijk worden doorbroken en op welke termijn?"

10.06 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de minister, de Belgische index staat onder zware druk, onder andere door de stijgende energieprijzen. Los van de index moeten we bij het praten over een stijging van de energieprijzen kijken naar de elementen die in die prijs vervat zitten. Dat is het debat waarover we het reeds dikwijls gehad hebben en waarover de meningen verdeeld zijn.

Ik heb bij collega's al de vraag gehoord naar het aandeel van de openbare dienstverplichting in de tariefzetting. Ik kan de vraag van de heer Wollants reeds gedeeltelijk beantwoorden. Wij hebben in de

commissie reeds hoorzittingen gehad waarin ons werd uitgelegd dat ongeveer een kwart van de distributiekosten uit taksen en heffingen bestaat. Het kan natuurlijk interessant zijn om daar wat aan te morrelen.

Uw voorstel daarentegen is een controlemechanisme op de prijs naar Nederlands model. Ik heb geen vragen gesteld in de jongste plenaire vergadering en heb het Nederlands model bekeken. Tot mijn verbazing heb ik moeten vaststellen dat het Nederlands model onder vuur ligt, mijnheer de minister. Er stond namelijk in de krant dat de Europese Commissie vragen stelt bij de werking van dat model waardoor het op losse schroeven komt te staan. In die zin is het gevaarlijk om zich te oriënteren op andere modellen die zelf de Europese toets nog niet hebben doorstaan.

In 2007 en 2008 hebt u regelmatig geflirt met het idee om maximumprijzen in te stellen. We hebben er al meermaals de degens over gekruist en deze vragenronde, mijnheer de minister, is weer een episode in, zoals ik het zal noemen, het steekspel dat wij voeren omtrent de verschillende ideologische oplossingen van de impact van de energieprijzen.

Mijnheer de minister, ik zal niet het volledige verhaal van mijn collega's herhalen, maar ook ik heb natuurlijk mijn bedenkingen bij uw plannen. Enerzijds zijn er de vragen met betrekking tot wat u zal doen of hoe u zal reageren op de bemerkingen die er van Europa zijn gekomen. Ik denk dat ze enigszins te verwachten waren. Ik heb ook al vaak gewezen op de noodzaak om onze energiewetgeving wat meer Europees gericht aan te sturen. Wat is nu uw reactie hierop?

Anderzijds is er een element dat vergeten wordt. Aan de ene kant hebben wij een regering van lopende zaken, maar langs de andere kant is er de Europese dwang om het derde energiepakkettje om te zetten. We hebben hier vanmorgen gediscussieerd over een wetsvoorstel van collega Lalieux waarin op haar beurt een heel andere invulling wordt gegeven aan het derde energiepakkettje.

Wij hebben vanmorgen gediscussieerd over een wetsvoorstel van collega Lalieux, waarin weer een heel andere invulling aan het derde pakket wordt gegeven. Het lijkt wel alsof zowel de regering als het Parlement in het wilde weg aan het schieten zijn. Ik maak mij daar zorgen over, ik heb in deze commissie gepleit om uw ontwerp voorrang te geven, maar dus ben ik, net als de andere collega's, enorm benieuwd naar hoe u met de kritische opmerkingen vanuit Europa zult omgaan in het ontwerp waar wij op wachten.

10.07 Minister **Paul Magette**: Collega's er zijn momenteel twee voorstellen die ik heb gemaakt in verband met een verbeterde prijsopvolging.

Ten eerste, er is het voorstel voor de opvolging van de kost op het niveau van de elektriciteitsproductie. Dit voorstel, dat u welbekend is, dateert van vorig jaar en is gekoppeld aan de discussie over de nucleaire rente. Het werd echter niet specifiek met de Europese Commissie besproken, maar ik weet, op basis van discussies met de commissarissen en hun kabinet, dat zij niet zeer enthousiast zijn. Soms is de Commissie inderdaad niet zeer enthousiast, maar denken wij dat onze voorstellen toch belangrijk zijn en steunen wij ze toch.

Het tweede voorstel houdt een controlemechanisme op de eindprijzen in. Het beoogde objectief is dat de leverprijs voor gas en elektriciteit voor de residentiële klanten en de kmo's representatief zou zijn voor de kosten voor de leverancier. Slechts in de veronderstelling dat de voorgestelde prijzen daar niet aan beantwoorden, zal er over een prijsbegrenzing worden onderhandeld tussen de betrokken leverancier en de regulator. In het geval die onderhandelingen mislukken, wordt zij opgelegd door middel van een besluit.

De leveranciers zullen eraan gehouden worden om jaarlijks hun leverprijs aan de CREG te melden – enkel melden – en elke verhoging van deze prijzen te melden, vier weken voor deze van kracht worden. Na het advies van de Nationale Bank van België zal de CREG controleren of de leverprijzen de redelijke kosten op de markt weerspiegelen. Indien dit niet zo is, zullen onderhandelingen worden aangevat om een aanvaardbaar tariefniveau te bepalen. Bij gebrek aan een akkoord, na uiterlijk veertien dagen, zal de Koning een begrenzing aan het voorgestelde tarief kunnen opleggen, op voorstel van de CREG en na overleg met de Ministerraad.

Het belangrijkste effect van deze maatregel is een afschrik-effect teweeg te brengen en aldus de prijsvolatiliteit te temperen. Het is geen prijsregulering strictu sensu, het is een prijscontrole, een prijsmonitoring.

Wat de opmerkingen van de Europese Commissie betreft, moet ik u vooraf zeggen dat het onderhoud tussen mijn kabinet en de Europese Commissie een intern overleg was, met als doel de haalbaarheid van enkele wetsvoorstellen te toetsen aan het oordeel van de Commissie. Die spreekt zich daar niet openbaar over uit, vermits enkel het Europees Hof van Justitie een officiële interpretatie kan geven van door de Commissie gepubliceerde teksten.

Daarom, mijnheer Wollants, werd er ook geen officieel proces-verbaal opgesteld van dat onderhoud.

De belangrijkste opmerkingen hebt u ook al in de pers gelezen. Ik zal ze echter met u overlopen.

Ten eerste, de Europese Commissie wenste het aantal leden van het evaluatiecomité tot het strikte minimum te beperken, maar kon wel akkoord gaan met het gegeven dat de Nationale Bank in dat kader advies kon verstrekken aan de regulator.

Ten tweede, in geval van een prijsdaling zal deze zonder verwijl doorgevoerd moet worden. Dat betekent ook dat een controlemechanisme op prijsdaling volgens de Europese Commissie niet mogelijk is. Ik vind dat jammer, maar wij moeten Europa volgen.

Een derde opmerking was dat het systeem niet mocht leiden tot rigiditeit van de marktwerking. De Europese Commissie stelde echter zelf geen maximale periode vast binnen dewelke een aanvraag voor prijsaanpassing zou moeten behandeld worden. Daarop werd gereageerd door te stellen dat de periode van veertien dagen een maximum is, en dat er ondertussen continu overleg plaatsvindt om tot een consensus te komen.

De vierde en laatste opmerking van de Europese Commissie betrof de toepassingsduur die wel als tijdelijk is aangegeven, maar zonder concrete vervaldatum.

Ik wens daaraan toe te voegen dat de Europese Commissie geen principiële bezwaren had tegen de voorgestelde maatregel. Ik kan ook niet zeggen dat de Europese Commissie zeer tevreden of zeer enthousiast is, maar zij heeft geen principiële bezwaren. Een systeem van prijsmonitoring op basis van een verplichte aankondiging van een tariefwijziging, is trouwens in meerdere lidstaten in voege, zoals Frankrijk, Nederland, enzovoort.

Na het onderhoud met de Europese Commissie hebben wij onze voorstellen op enkele punten aangepast. Ik stel bijvoorbeeld voor dat de maatregel beperkt zou zijn tot 2015, waarna een evaluatie van de marktsituatie en de volatiliteit zal gebeuren. Een definitief voorstel is momenteel nog in onderhandeling tussen de betrokken kabinetten.

Het is duidelijk, enerzijds, dat het niet de politieke wens is om terug te keren naar een prijsreguleringssysteem, jammer genoeg volgens mij. Dat is vandaag onmogelijk geworden. Anderzijds vereist een correcte liberalisering toch een minimum aan voorschriften die bijvoorbeeld mogelijk excessen moet kunnen vermijden, en de mogelijkheid om regels op te leggen voor openbardienstverplichtingen. De overheid moet dus een rechtvaardige middenweg vinden om een vrije, soepele, maar ook correcte marktwerking te bereiken.

Op de bijkomende vragen van de heer Calvo, over het tijdstip waarop de omzetting van het derde energiepakket klaar zal zijn, kan ik het volgende zeggen. In dat verband zijn de besprekingen tussen de betrokken kabinetten volop aan de gang.

Wij hopen begin volgende maand een voorstel in eerste lezing aan de Ministerraad te kunnen voorleggen. Daarna moet nog overleg plaatsvinden met de regio's en moet het advies van de Raad van State worden ingewonnen. Wij zullen dus de deadline van 3 maart, gesteld door de Europese Commissie, niet halen, maar wij verkiezen een goed overlegde tekst te hebben, vermits die tekst de grondslag zal vormen voor de werking van de energiemarkt in de volgende jaren.

Wij zijn echter niet het enige land. Volgens mijn informatie is er nog maar één land, Denemarken, waar een tekst aan het Parlement is voorgelegd. We zijn dus allemaal laat.

Ik kom nu tot de bijkomende vraag van de heer Wollants. Hoe zwaar wegen de openbare

dienstverplichtingen op onze prijzen? Daarbij dient men in acht te nemen dat de ODV's zowel via de federale bijdrage, het Kyotofonds, de sociale tarieven, verwarmingsfonds, als regionaal, de budgetmeters, de verplichte minimumleveringen, enzovoort, aan de netbeheerders worden opgelegd. Zonder rekening te houden met de kosten van de groencertificaten die gedeeltelijk al in de prijzen van de leveranciers zijn verrekend, komt men tot een ruwe schatting van ongeveer 10 % van de eindprijs. De invloed van de ODV's en, in het algemeen, van de federale en de regionale bijdrage op de tarieven, wordt zorgvuldig gemonitord door de betrokken regulatoren.

10.08 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Het verbaast mij enigszins dat er van zulke overlegmomenten geen verslagen worden gemaakt. Ik vermoed dat de reden daarvoor efficiëntieoverwegingen zijn en dat het niet gaat over het hypothekeren van de transparantie of het goed informeren van parlementsleden.

Ik stel vast dat u ondertussen, mede op basis van de opmerkingen van de Europese Commissie, een aantal wijzigingen hebt doorgevoerd. Volgens mij zijn dat wijzigingen in de goede zin.

Mijn partij – dat is het verschil tussen mijn partij en die van de heer Schiltz – kijkt niet op een zeer ideologische manier naar energie. Wij proberen pragmatische keuzes te maken. (*Hilariteit*)

Ik vind het gek dat jullie die uitspraak niet ernstig nemen.

Wij zijn wel voorstander van een verstandige vorm van prijsregulering. Als u daar op dit moment werk van wil maken, dan zult u in mijn partij en in mijn fractie een bondgenoot vinden. Alleen, wij leven niet in de PS-staat, maar in de Europese Unie. Er zijn een aantal restricties waar ook u, ondanks al uw ideologische principes, rekening mee moet houden.

Het zou voor mijn fractie ook niet volstaan om verstandige systemen van prijsregulering in te voeren. Wij zullen dat voorstel wel steunen, maar u zult ook van onze fractie horen wat ik donderdag al gezegd heb, met name dat men meer zal moeten doen dan alleen dat. Als wij alleen “end of pipe”-oplossingen zoeken, zoals prijscontrole en prijsregulering, dan zullen wij de markt niet openbreken en dan zullen wij geen echte komaf maken met de energiegevoeligheid van onze inflatie.

Heel erg belangrijk voor onze fractie, goed voor het klimaat, goed voor de inflatie, is het investeren in energie-efficiëntie. U hebt daar de voorbije jaren steken laten vallen. U hebt daaraan onvoldoende willen meewerken. Dat betekent huiswerk voor uw opvolger.

Dan kom ik op een van de stokpaardjes van mijzelf en mijn fractie, de markt openbreken en dus een substantiële heffing op de nucleaire exploitant. Het is dus een en/en/en-verhaal. Wij moeten verschillende zaken doen. Alleen prijsregulering zal niet volstaan.

Tot slot nog een oproep, mijnheer de minister. Ik heb het deze ochtend ook gezegd, naar aanleiding van het wetsvoorstel van mevrouw Lalieux. De omzetting van het derde pakket is zeer belangrijk. Wij zitten in de moeilijke context van lopende zaken. Ik denk dat het belangrijk is dat het derde pakket het debat krijgt dat het verdient. Dat een collega bepaalde aspecten van het derde pakket via een wetsvoorstel alvast in het Parlement wil laten stemmen is niet goed voor onze democratie en evenmin voor de energiepolitiek.

Ik hoop dat het derde pakket het debat krijgt dat het verdient en dat dit in alle transparantie kan gebeuren in de tijd die daarvoor nodig is. Ik hoop dat zich hiertoe engageert, mijnheer de minister.

10.09 Bert Wollants (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

U zegt “eigenlijk doen wij niet aan prijsregulering, wij doen aan prijsmonitoring”. Als het echter gaat over het opleggen van een bepaalde prijs als de onderhandeling niet heeft gewerkt, denk ik dat het wel degelijk prijsregulering is. Als u verwijst naar het overleg met de commissie, spreekt u dan weer over prijsmonitoring, wat volgens mij nog wat anders is dan een systeem waarbij men daadwerkelijk de prijs vastlegt. Dat vind ik toch een heel belangrijk verschil.

Dat afschrik-effect waarover u spreekt, is natuurlijk gekoppeld aan die monitoring. Door aan te geven dat de prijzen stijgen, kunt u daar een effect hebben zonder dat u een prijs moet opleggen waardoor u de

concurrentie weer gaat verminderen.

De heer Calvo heeft gezegd dat er geen verslag is gemaakt. Er is misschien geen officieel verslag gemaakt, maar u hebt in de plenaire vergadering toch gezegd dat u het verslag zou bezorgen. Het zou goed zijn als u dat aan de leden van deze commissie bezorgt.

10.10 Minister **Paul Magnette**: (...)

10.11 **Bert Wollants** (N-VA): Dat is dan weer een ander verslag.

U hebt een aantal zaken aangehaald die door de commissie op tafel zijn gelegd. Iets wat wij wel in De Standaard hebben gelezen, maar waar u eigenlijk niets over zegt is de beperking tot bepaalde doelgroepen. In De Standaard staat dat dit wordt beperkt tot gezinnen en kmo's.

10.12 Minister **Paul Magnette**: (...)

10.13 **Bert Wollants** (N-VA): Dan heb ik dat uit uw uiteenzetting niet opgepikt.

Vervolgens gaat u in op de tijdelijkheid, namelijk tot 2015. Het is vooral van belang dat wij in dat traject tot 2015 de nodige maatregelen nemen zodat wij een werkende markt hebben in 2015.

Heel veel spreken over een systeem dat de eindprijzen een controle zal opleggen, kan misschien in uw visie een mooie oplossing zijn inzake de beoogde ideologie maar het is geen oplossing voor het probleem. De oplossing voor het probleem is het herstellen van die markt.

10.14 Minister **Paul Magnette**: (...) en ik wil ook overleg en discussie over die productieprijsen, de prijzen die de producenten de leveranciers voorleggen. Dat zou een compleet systeem zijn.

10.15 **Bert Wollants** (N-VA): Ja, waaraan dan ook extra spelers op de markt worden gekoppeld. Op het moment waarop we zien dat er eigenlijk slechts één dominante speler is en dat de anderen er wat achteraan hinken, meen ik immers dat we dat nooit op een goede manier zullen kunnen doen. De discussie over de nucleaire rente geeft op zich al aan dat alleen al het in kaart brengen van de productiekosten een bijzonder moeilijke oefening blijkt te zijn. Vandaar dat ik het verstandig vind om daar zeker aan te blijven werken.

Wat de verplichtingen inzake openbare dienst betreft zegt u dat die momenteel 10 % van de totaalprijs uitmaken, zonder de groenestroomcertificaten. Goed, maar we moeten wel in het achterhoofd houden dat als we daar op termijn de offshore in moeten meerekenen, tot 2020 of 2025, het aandeel daarvan weleens spectaculair zou kunnen veranderen. We moeten zeker kort op de bal spelen om dat te vermijden en de prijsstijgingen onder controle te houden.

10.16 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, het meeste is natuurlijk al gezegd door de collega's. Ik noteer dat een correcte marktwerking uw doelstelling is. Ik hoor u vooral spreken over prijsmonitoring en dergelijke maar het kernpunt, het fundamentele energieprobleem blijft voor mij de vrijmaking van de Belgische energiemarkt. Ik hoor u daar te weinig over zeggen. Ik heb zelfs de indruk dat het woord liberalisering maar moeilijk uit uw mond komt. Het doet u bijna pijn om dat woord uit te spreken. Ik begrijp dat natuurlijk, uw mond staat naar andere woorden. Alle gekheid op een stokje, u zegt dat het tot 2015 loopt, waarna u de marktsituatie zult evalueren. Ik wil het met u hopen, mijnheer de minister, maar ik vrees dat wij in 2015 nog steeds met dezelfde toestand zullen zitten.

U zegt dat de Europese Commissie eigenlijk geen principiële bezwaren heeft tegen uw voorstel. Als zij echter bezwaren oppert, houdt u er toch wel rekening mee. Ik zie dus een zekere inconsequentie in wat u antwoordt. U zegt dat we dit niet moeten opblazen, maar u luistert er zelf wel naar en u houdt er ook rekening mee. Wij zijn dus benieuwd naar de verdere opvolging van het dossier. Wordt in elk geval vervolgd.

10.17 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Mijnheer de minister, ik heb ooit eens geleerd dat de gloeilamp de beste politiemans is en dat in dezelfde optiek een goede regulator, die in transparantie en het opleggen van transparantievereisten voorziet, de beste garantie is op een correcte marktwerking. Ik begrijp dus heel goed dat een aantal collega's en Europese stemmen ervan uitgaan dat de meldingsplicht zo belangrijk is. Als aan het licht komt dat een leverancier zijn prijs zou verhogen, dan zijn de meeste mensen wel geneigd

om bij een ander te gaan zien, omdat het daar misschien goedkoper is.

Op die manier is die melding in een werkende markt, met genoeg leveranciers, niet alleen theoretisch, maar ook effectief, een stok achter de deur. Wij hebben trouwens gezien dat de leveranciersmarkten in België redelijk transparant en flexibel geworden zijn. Mensen veranderen al sneller van leverancier. Dat is verheugend.

Er wordt bij die meldingsplicht alleen maar over leveranciers gesproken. Ik heb het gevoel dat de leveranciers gewoon doodgeknepen worden, wanneer zij aan rigide voorwaarden moeten voldoen. Men moet vier maand op voorhand de prijswisseling meedelen. Zij kunnen zo op geen enkele manier inspelen op flexibele marktsituaties die zich zouden kunnen voordoen. Dat is een kant van het verhaal. De productie, u haalde het ook aan, is een andere kant.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen, mijnheer de minister, dat, waar ik zeg dat een regulator die transparantie gebruikt, als autoriteit om de goede werking af te dwingen, u die goede werking van de markt al lang hebt opgegeven. Als u zegt dat de vrijmaking van de energiemarkt gefaald heeft, dan moet u, als beleidsmaker, een alternatief bedenken. U gebruikt daarbij niet meer een regulator als instrument om de markt te doen werken, maar dan zoekt u een regulator om een alternatief soort markt, een gereguleerde markt, te ontwikkelen. U bent daarin zeer creatief, mijnheer de minister. Ik moet het u nageven, de verschillende voorontwerpen die wij al te zien hebben gekregen – ook de teksten van mevrouw Lalieux trouwens, proficiat daarvoor – getuigen van een hoge mate aan creativiteit. U bent daarin evengoed mede bejubeld als verdacht, mevrouw de voorzitter.

Mijnheer de minister, het is opmerkelijk hoe u de grenzen opzoekt van wat er opeens door de beugel kan. Wat wij hier nu bespreken, is daarvan weer een voorbeeld. U komt een aantal beperkingen en tegenstellingen tegen en u besluit om dat wat bij te werken, te verscherpen en de termijn wat in te korten, maar u zegt ook dat Europa helaas verbiedt dat een prijsdaling onmiddellijk zou kunnen. Als wij u zouden laten doen, dan zou het anders zijn. Dat vind ik een beetje frappant. Het stoort mij. Als u met uw voorstel komt, dan zal ik het dus zeer nauwgezet onderzoeken. Het baart mij werkelijk zorgen. Dit is een klein symptoom. Ik weet niet of wij eruit zullen geraken met dat uitvoerig debat, mijnheer Calvo. Ik wil het hopen. Ik zal constructief meewerken. Ik heb al begrepen dat de PS het openmaken van de markt alsnog, pro forma, aanvaardt, maar ik ben zeer pessimistisch.

Mijnheer de minister, zolang u blijft zeggen dat de vrijmaking heeft gefaald, zullen wij er ook niet in slagen om de productiemarkt vrij te maken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

11 Question de Mme Thérèse Snoy et d'Oppuers au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'obsolescence programmée des appareils électriques et électroniques" (n° 2063)

11 Vraag van mevrouw Thérèse Snoy et d'Oppuers aan de minister van Klimaat en Energie over "de geprogrammeerde veroudering van elektrische en elektronische toestellen" (nr. 2063)

11.01 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, ma question a été déposée voici déjà un certain temps puisqu'elle date du 13 janvier mais elle concerne un problème très grave, à savoir la question de l'obsolescence des produits.

Cela dit, on oppose obsolescence à éco-conception. Cette dernière vise à améliorer la performance environnementale des produits tout au long de leur cycle de vie en intégrant systématiquement les caractéristiques environnementales dès le stade initial de leur conception.

Une directive européenne a été prise le 21 octobre 2009. Elle établit un cadre pour la fixation d'exigences en matière d'éco-conception applicables aux produits liés à l'énergie.

Cela étant, dans la réalité, l'obsolescence, autrement dit, la durée de vie des produits électriques, électroniques, etc. que nous achetons est de plus en plus courte. Donc l'obsolescence est de plus en plus grande, comme chacun peut le constater. Par exemple, les gsm sont de plus en plus sophistiqués et leur durée de vie est de moins en moins longue. Un tel produit représente 15 à 30 kilos de matières premières avec l'existence de possibles déchets toxiques. Ses composants sont multiples. En fait, il semble qu'il soit de

moins en moins réparable et donc de moins en moins réutilisable. Il en va de même pour l'Ipad.

Monsieur le ministre, comment rejoindre les objectifs de la directive sur l'éco-conception quand on constate que le marché tend à aller vers une obsolescence de plus en plus grande, mais aussi programmée et voulue par les concepteurs? Je sais qu'il y a le Plan Produits qui s'inscrit dans une volonté de faire face à cette question de l'obsolescence des produits et de diminuer son empreinte écologique. Quelles sont les mesures que vous avez pu mettre en œuvre depuis que ce plan a été élaboré? Quelles initiatives pouvez-vous encore prendre en vue d'améliorer cette lutte contre l'obsolescence? Je m'adresse ici à l'autorité fédérale même si je sais que la plupart des solutions devront être trouvées au niveau européen.

Voorzitter: Bert Wollants.

Président: Bert Wollants.

11.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame Snoy, votre question porte sur un sujet très important, qui me préoccupe beaucoup et qui est très difficile. La lutte contre ce phénomène est difficile, à la fois pour des raisons technologiques, économiques et juridiques.

Au plan technologique, nous assistons à une miniaturisation de plus en plus forte des circuits intégrés, qui servent de programmeurs à la quasi-totalité de ces équipements électroniques et qui, de fait, rendent leur réparation impossible. Au mieux, on peut remplacer l'ensemble du circuit mais il est pratiquement impossible de le réparer. Les nombreux témoignages que j'ai pu recueillir d'acteurs du recyclage et du reconditionnement d'équipements électroniques confirment l'impossibilité pure et simple de réparer certains produits. Dans certains cas, les pièces de rechange n'existent pas ou ne sont pas commercialisées. Il faut casser la machine pour l'ouvrir car il n'est pas prévu qu'elle puisse être réparée.

Il y a même des témoignages avérés de cas d'abus significatifs. Par exemple, il y a le cas d'une foreuse programmée pour mourir après 50 trous. Des études ont montré que le consommateur fait en moyenne deux trous par mois et donc, après deux ans de garantie, la foreuse doit tomber en panne. Cela a été clairement documenté: les stratégies marketing et d'extensions de garantie ont été analysées.

Que faire contre ce phénomène? On peut agir au plan national pour porter les questions au plan européen. Nous sommes dans un marché harmonisé et vous savez que toute règle imposée dans un marché national peut être considérée comme une entrave aux échanges et donc interdite par la Commission européenne. On ne peut véritablement agir qu'au plan européen.

Mon administration a d'ailleurs décidé, dans le cadre du Plan Produits, dont c'est une priorité, de porter ce dossier au plan européen et de faire en sorte de renforcer l'instrument juridique qui nous paraît le plus approprié pour ce faire: la directive Ecodesign. Je ne vois pas comment on pourrait interdire l'utilisation de circuits miniaturisés sans entrer dans une entrave directe à des développements technologiques. Le fait d'interdire la mort programmée d'un produit est aussi extrêmement compliqué car il faut démontrer que cela a été voulu.

L'Ecodesign permet d'atteindre les même buts à travers d'autres moyens et apparaît comme le texte le plus pertinent. Comme vous le savez, il s'intéresse, à travers ses nombreuses mesures d'exécution, aux principaux impacts des produits, notamment les produits utilisateurs d'énergie, qui ont l'impact global le plus élevé.

Il ne faut pas oublier que les produits énergétiques représentent plus de 20 % de la consommation matérielle domestique!

La Belgique a aussi défendu le point de vue visant à considérer, de manière plus large, la gestion des matériaux - c'est un des points que nous avons inscrits parmi les priorités de la présidence européenne - matériaux qui constituent ces équipements, que ce soit en vue de permettre une réutilisation éventuelle ou en vue du recyclage. En effet, c'est également une manière de promouvoir, d'aller à l'encontre de l'obsolescence et de promouvoir au contraire la longue durée de vie de ces produits.

Je dois reconnaître que la Belgique a été peu soutenue dans ces dossiers. Cela tient en partie à la configuration du processus décisionnel. Ces textes ont été, la plupart du temps, discutés au sein du Conseil Compétitivité, où mes collègues sont plus attentifs à la compétitivité des producteurs qu'à la durabilité des produits et où il n'y a pas de représentants des intérêts environnementaux.

Mon administration a également eu des discussions directes avec la Commission européenne à ce propos dans le cadre de la directive qui recommande une conception des produits en vue de leur réutilisation et de leur recyclage. À cet égard, je dois constater que nous sommes assez largement isolés et que peu de résultats concrets ont été engrangés. La raison en est que s'il est relativement facile d'énoncer des principes généraux allant dans cette direction, tels que "l'Europe recommande", "l'Europe encourage", etc., il n'est pas facile de contrôler des dispositions aussi générales que celle selon laquelle "un produit doit être réparable".

Que signifie concrètement ce terme? Quelles sont les conditions, etc.? Il faut donc envisager des dispositions plus spécifiques et travailler par gamme de produits, car c'est de la sorte que l'on pourra établir des critères concrets de ce qu'est un produit réparable et/ou recyclable. C'est un travail législatif énorme, qui implique en plus un travail d'évaluation technologique énorme.

L'enjeu est, selon moi, extrêmement important et à travers la norme, la directive Ecodesign et cette décision d'exécution en particulier, nous avons à disposition des leviers considérables qu'il suffit d'utiliser, ce que fait notre administration et son Agence fédérale de l'environnement, en particulier dans le cadre de la mise en œuvre du Plan Produits et de la promotion de ses objectifs au plan européen.

11.03 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. J'entends que c'est évidemment à travers la directive européenne que l'on peut être le plus efficace. Les objections que vous décrivez sont, de toute évidence, difficiles à imposer. Il est difficile d'imposer cette obligation de réparation, etc. Parallèlement, nous sommes déjà allés très loin dans les réglementations européennes sur les produits, mais en général, avec d'autres objectifs. Cela signifie que l'on peut effectivement aller plus loin en ce qui concerne la norme sur le produit. Jusqu'à présent, ce sont d'autres objectifs qui ont prévalu plutôt que celui de diminution de l'empreinte écologique.

Il y a aussi l'utilisation de tous les textes en matière de déchets. Dans la mesure où on doit récupérer tous ces déchets et éviter qu'ils s'en aillent dans les décharges – ou dans les pays du Sud où malheureusement, on voit encore arriver pas mal d'entre eux –, il y a ce qu'il faut au niveau européen pour avancer plus vite. Au niveau fédéral de votre Plan Produits, vous ne m'avez pas répondu. Je ne sais pas dans quelle mesure ce plan a été mis en application. Il me semble qu'on aurait pu en faire un peu plus en termes d'information du consommateur. Une des revendications des *Amis de la Terre* est la demande d'un étiquetage ou une annonce sur les produits...

11.04 Paul Magnette, ministre: (...) Chaque fois qu'un nouveau problème se pose, on nous dit de mettre un label, mais...

11.05 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Cela pourrait être très dissuasif d'annoncer la durée de vie d'un produit. Cela pourrait être très intéressant également... Et là, vous avez des leviers en tant que ministre de la protection du consommateur pour imposer l'allongement des garanties. Il y a encore d'autres idées. Il y a la question de la TVA, la question de se doter d'une fiscalité incitative sur les appareils recyclés. Vous allez me dire que c'est européen mais nous pouvons jouer dans les marges au niveau fédéral. Il y a la question de la disponibilité des pièces de rechange.

Plus généralement, il y aurait un travail de sensibilisation à opérer pour tourner nos entreprises vers la notion de vendre des services plutôt que de vendre des produits. On pourrait économiser énormément de choses et provoquer chez l'entreprise propriétaire du produit qui ne ferait plus que le louer, un objectif de le conserver plus longtemps. On changerait alors de motivation.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

12 Question de Mme Karine Lalieux au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les offres de fourniture d'énergie 'verte'" (n° 2832)

12 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Klimaat en Energie over "het aanbod voor de levering van 'groene' energie" (nr. 2832)

12.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, sur le marché belge, plusieurs fournisseurs proposent à leurs clients des contrats portant sur la vente d'électricité verte. Les consommateurs qui choisissent ce type d'offres acceptent de faire un effort financier. Les contrats de

fourniture d'électricité verte sont en effet plus onéreux que les offres portant sur de l'énergie grise.

Les initiés du marché de l'énergie savent pertinemment qu'il est techniquement et économiquement absurde de doubler les réseaux de transport et de distribution. Ainsi, tant que coexisteront des unités de production "grise" et "verte", les clients reliés à un réseau de distribution ne pourront avoir de certitude quant à la provenance de l'électricité qu'ils consomment.

Même s'il ne peut y avoir un lien direct entre le parc éolien et le domicile du consommateur, le fait de choisir un contrat portant sur les énergies vertes est positif du point de vue collectif. Chaque consommateur qui fait ce choix participera en effet au développement des énergies renouvelables au travers des mécanismes des certificats européens "garanties d'origine" et des certificats verts. Eu égard à ce comportement positif pour la collectivité, les consommateurs d'énergie verte ont droit à une information complète et à des garanties quant à l'efficacité des mécanismes de soutien au développement des énergies renouvelables.

À la lumière de ces considérations, je désirais soumettre au ministre les interrogations suivantes suite à l'étude menée par Test-Achats et Greenpeace remettant en cause ces contrats d'énergie verte.

Quelles sont les obligations légales ou conventionnelles en matière de communication ou de transmission d'informations que les fournisseurs offrant des contrats de vente d'électricité verte doivent respecter?

Des plaintes ou manquements ont-ils déjà été enregistrés par vos services à ce sujet, surtout suite à cette étude?

Quelle analyse faites-vous des mécanismes des certificats européens "garanties d'origine" et des certificats verts?

Jugez-vous qu'ils permettent un niveau de soutien pertinent au développement des énergies renouvelables? Sont-ils sujet à certains écueils? Si oui, lesquels?

12.02 Paul Magnette, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, en effet, il a été beaucoup question de ce sujet ces derniers temps. Moi aussi, j'ai été fort déçu d'apprendre que mon électricité verte ne provenait pas de l'éolienne de derrière chez moi.

En ce qui concerne les conditions, d'une manière générale, tout fournisseur peut vendre de l'électricité verte à condition d'en apporter la preuve. La preuve est alors vérifiée par les régulateurs régionaux au travers de ces fameux certificats de garantie d'origine, reconnus au niveau européen. Ils font l'objet d'un contrôle pour vérifier l'exactitude des affirmations des fournisseurs.

Comme vous le disiez, vu l'existence d'un marché secondaire de certificats, il suffit d'acheter des certificats pour prétendre fournir de l'électricité verte sans pour autant la produire soi-même.

En ce qui concerne les mécanismes de certificats verts mis en place au niveau régional, il ne m'appartient évidemment pas de m'exprimer.

Pour la partie qui relève du fédéral, les concessions domaniales qui ont été octroyées en vue de l'installation de parcs éoliens témoignent de l'attractivité des mécanismes fédéraux développés à cet effet puisqu'il y a toujours eu plus de demandes qu'il n'y avait de parcs mis à disposition. C'est donc que l'investissement a priori est attractif grâce à ce mécanisme de soutien.

Par ailleurs, au niveau national, les statistiques les plus récentes montrent que l'objectif de 6 % de production d'électricité renouvelable en 2010, qui est établi par la directive fixant les objectifs pour chaque État membre, a de bonnes chances d'être atteint puisque nous étions à 5,96 % en 2009. Avec à peine 3 % en 2007, on a doublé en trois ans, ce qui est tout de même spectaculaire, même si on est encore loin des 13 % que nous devons atteindre.

Sur la base de ce critère, je pense que nous pouvons aussi considérer que les mécanismes de soutien à la production de l'électricité d'origine renouvelable mis en place en Belgique se sont révélés efficaces.

En ce qui concerne ces certificats de garantie d'origine, je pense qu'il faut davantage les considérer comme un instrument de transparence que comme un instrument de soutien. C'est d'ailleurs pourquoi j'ai proposé de supprimer l'exonération pour certificats de garantie d'origine. On a déjà eu le débat ici. Mais on sait que le

jeu spéculatif sur ce marché secondaire des certificats conduisait à ce que, en 2012 ou 2013, officiellement 100 % de l'électricité vendue en Belgique était d'origine verte alors qu'on est à 6 %! Cette exonération n'a finalement plus aucune raison d'être en tant qu'instrument de soutien. Néanmoins, elle reste utile en tant qu'instrument de transparence, d'information du consommateur qui peut ainsi obtenir une information sur le mix énergétique de son fournisseur. Si ces garanties d'origine ont bel et bien une valeur de marché, celle-ci reste en dessous du soutien nécessaire au développement de nombreuses filières renouvelables. Le véritable soutien en Belgique est fourni par les mécanismes de certificats verts mis en place au niveau fédéral et régional.

Je ferais donc la distinction entre les mécanismes de soutien, d'une part, qui sont les certificats verts et les mécanismes d'information, d'autre part, qui sont ces certificats de garantie d'origine, pas forcément en adéquation sur le marché national.

12.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie.

Quand on est simple consommateur – par exemple, Mme Snoy n'a pas compris le système –, il est vrai que le domaine de l'énergie est compliqué à comprendre; on le voit dans les débats. Je trouve qu'il est important de pouvoir garantir au consommateur que s'il paie plus cher, c'est vraiment utile à la collectivité et que cela joue vraiment sur la production.

Il est vrai que c'est mieux de privilégier la production belge et je ne sais si c'est réalisable mais cela inciterait davantage les consommateurs à le faire s'ils étaient certains. Quand on entend "peut-être" "on achète des certificats", etc. on se demande si on doit vraiment payer plus cher pour la collectivité.

Je n'ai pas de solution. Il faudrait cependant que le consommateur, qui ne sait pas placer une éolienne dans son jardin ou dont le village n'a pas décidé de construire une éolienne collective mais qui fait l'effort de payer plus cher son électricité pour participer à la collectivité, ait la garantie que quelque chose se passe au niveau des fournisseurs en Belgique. Je doute que ce soit le cas aujourd'hui. Il faut davantage de transparence. Y a-t-il des pistes à développer dans ce sens? Nous allons y réfléchir!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Kristof Calvo aan de minister van Klimaat en Energie over "de engagementen in het kader van de Pax Electrica" (nr. 2905)

13 Question de M. Kristof Calvo au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les engagements pris dans le cadre de la Pax Electrica" (n° 2905)

13.01 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, u hebt samen met mij vastgesteld dat de geesten aan het rijpen zijn wanneer het gaat over de bijdrage van de nucleaire exploitanten. U houdt nog steeds vast aan de bijdrage die gestipuleerd staat in de wetsontwerpen houdende diverse bepalingen van de afgelopen jaren en het wetsontwerp dat wij voor de intellectuele oefening hebben mogen inkijken, het gaat dan over 200 à 250 miljoen euro.

U staat met dat standpunt echter steeds meer alleen. Ook de huidige regeringspartners tonen zich meer ambitieus. Er zijn partijen van uw meerderheid die in het Parlement ondertussen voorstellen ingediend hebben om 750 miljoen euro te innen.

Ons standpunt ter zake is ondertussen bekend. Wij willen samen met u op zoek gaan naar alle tools om dat debat voort te kunnen zetten.

Een van de struikelblokken is de discussie over enerzijds de verkoopprijs en anderzijds de productiekosten. Wij hebben het debat hier kunnen meemaken tijdens de hoorzitting met vertegenwoordigers van de CREG en Electrabel. Die discussie is duidelijk nog niet beslecht, de actoren houden daar andere visies op na.

Tijdens de hoorzitting suggereerde een van de vertegenwoordigers van de CREG dat het misschien interessant zou zijn om de afgesproken verkoopprijs van de nucleaire capaciteit die door SPE destijds aangekocht is in het kader van pax electrica 2, in oktober 2009, bekend te maken. Hoeveel heeft SPE betaald voor de nucleaire productiecapaciteit die men overgenomen heeft van de bijna-monopolist Electrabel? De aanwezigen van SPE en van Electrabel waren niet meteen geneigd om die transparantie op

dat moment te realiseren.

Nochtans is het belangrijke informatie. Als wij die prijs kennen en weten hoeveel Electrabel en SPE vandaag krijgen van bijvoorbeeld de grote gebruikers, hebben wij een beter idee van wat het kost om een nucleair megawattuur te produceren. Het zou bijvoorbeeld gek zijn mocht Electrabel minder vragen aan SPE voor nucleaire capaciteit dan men ervoor zou kunnen krijgen op de reguliere markt.

Het lijkt mij een belangrijke knoop en ik hoop dat u die samen met ons wilt ontwarren.

Kan de CREG die cijfers bekendmaken?

Bent u bereid om in overleg met de contractanten, SPE en Electrabel, het publiek maken van de verkoopcijfers te onderzoeken?

Bent u bereid zelf aan de CREG te vragen om die transparantie te realiseren?

Welke initiatieven zult u naast onze initiatieven hier in het Parlement nemen om de transparantie over de productiekosten en de verkoopprijs van nucleaire energie te realiseren?

13.02 Minister **Paul Mignette**: Mijnheer Calvo, de cijfers in verband met de kostprijs en de verkoopprijs van nucleaire capaciteit in België zijn sinds geruime tijd het voorwerp van een discussie tussen de CREG en Electrabel, die nog steeds aan de gang is. Niettegenstaande het feit dat er meer geweten is over de verkoopprijs van de nucleaire energie tussen Electrabel en SPE, is op een recente vergadering van de algemene raad van de CREG gebleken dat de berekeningen uitgevoerd door de CREG, nog niet zijn afgerond. Ik besluit hieruit dat verdere analyse nog steeds noodzakelijk is, vooraleer er definitieve conclusies kunnen worden getrokken. Ik ben het met u eens dat de discussie zo vlug mogelijk beslecht moet worden, maar dat hangt af van de bereidheid van de actoren om duidelijkheid in de materie te scheppen.

Wat uw tweede en derde vraag betreft, u weet dat de opvolging van contracten en de daaraan gekoppelde winstberekening een exclusieve bevoegdheid vormen van de regulator. Hierbij dienen bepaalde regels van vertrouwelijkheid in acht te worden genomen, evenals het principe van de onafhankelijke werking van de regulator. Hierin ingrijpen overstijgt duidelijk mijn bevoegdheid. Het is bijgevolg aan het Parlement zelf om eventuele bijkomende inlichtingen te verkrijgen. U kunt mij niet vragen de CREG te versterken en de onafhankelijkheid van de CREG dan niet te respecteren. U hebt echter het recht om die informatie rechtstreeks aan de CREG te vragen.

Ik heb net voor de val van de regering een wetsontwerp ingediend waarbij een opvolgingscomité de problematiek in de toekomst zou opvolgen. Dat alles kan echter moeilijk door een regering in lopende zaken worden beslecht, wat een eventueel parlementair initiatief ter zake echter niet verhindert.

13.03 **Kristof Calvo** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, wij willen die informatie met veel plezier opvragen. Mag ik uit de suggestie die u mij doet om die informatie op te vragen, opmaken dat u ook vindt dat de verkoopprijs van Electrabel aan SPE voor nucleaire capaciteit eigenlijk bekendgemaakt zou moeten worden?

13.04 Minister **Paul Mignette**: (...)

13.05 **Kristof Calvo** (Ecolo-Groen!): Okido. Mijnheer de minister, voorts ben ik natuurlijk blij met uw verklaring dat u de onafhankelijkheid van de CREG niet in gevaar wil brengen en dat u de regulator wil versterken. Dat klinkt fantastisch. Ik doe alleen de oproep om daar in de praktijk ook werk van te maken.

Het is gemakkelijk om holle frasen in het Parlement te brengen, maar als u de regulator in uw communicatie dagelijks in diskrediet brengt, dan is dat natuurlijk een heel andere zaak. U bent bijzonder enthousiast wanneer het over de prijsregulering gaat. U wil ter zake stappen zetten. Ik vind het jammer dat u een veel meer terughoudende houding aanneemt wanneer het gaat over de transparantie inzake prijzen en het bepalen van de hoogte van de nucleaire rente.

Mocht u even enthousiast zijn, hetzij uit ideologische hetzij uit pragmatische overwegingen – dat maakt mij niet uit –, om de nodige duidelijkheid ter zake te verschaffen, dan hadden wij die duidelijkheid vandaag al gehad.

Mijnheer de minister, indien u het niet doet, zullen wij het doen. Wij hebben het in het verleden ook al gedaan, door wetsvoorstellen in te dienen. Wij zullen zulks opnieuw doen, wanneer het over de hoogte van de nucleaire marge en de verkoopprijs van SPE en Electrabel gaat.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 16.29 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.29 uur.